

SSKK

Medlemskap och prenumeration

Personer bosatta i Sverige och utomlands bosatta svenska medborgare kan antas som medlemmar i SSKK. Medlemsavgiften för år 2001 är 390 kr, och för stödmedlem 500 kr. Juniorer (högst 20 år) betalar 200 kr. Medlemskap är obligatoriskt för deltagande i SSKKs och ICCFs turneringsspel. Tidskriften Korrschack ingår i medlemskapet. (Icke medlemmar kan dock starta i e-postgrupper mot högre startavgift.)

Schackklubbar, bibliotek, institutioner osv. har möjlighet att *prenumerera* på Korrschack. Prenumerationsavgift inom Sverige för år 2001 är 390 kr.

Inbetalning av medlems- och prenumerationsavgifter görs till **SSKKs postgirokonto 520 52-8**. Medlemsnummer (=personnummer) bör alltid anges vid betalning.

SSKKs klassturneringar (7 spelare)

Nya grupper startar fortlöpande. Man spelar sex partier parallellt. Klasserna M 1 2 bildar ett system med upp- och nedflyttningar, där seger i klass M ger rätt att starta i SM-gruppen. Nya spelare med erfarenhet av klubb-schack börjar normalt i klass 2. Högt ratingtal i närschack kan dock ge dispens till högre klass. I klasserna M 1 2 finns särskilda e-postgrupper. Veteranklassen, klass V, är öppen för spelare som under året fyller minst 60 år. Gruppsegrarna får delta i Veteran-SM.

Sverigemästerskap

SM-gruppen och Lag-SM startar vartannat år; den förra på udda årtal, den senare på jämna. Junior-SM (e-post) och Veteran-SM startar varje år.

ICCFs klassturneringar

Världsgupper, Europagrupper och e-postgrupper finns i vardera tre klasser, M H O, som ungefär motsvarar SSKK-klasserna M 1 2. Man börjar normalt i klass O (Open class). ICCF klass M är elvamanna, övriga är sjuumanna.

Cupturneringar

En cup spelas normalt i tre etapper: förgrupper, semifinaler, final. Flera varianter (nationell, nordbaltisk, världsomfattande) återkommer regelbundet.

Anmälan

Man anmäler sig genom att inbetala startavgiften till SSKKs postgiro 52052-8. Betala helst med SSKKs förtryckta inbetalningskort. Uppge tävling (klass, temanummer etc), namn, adress inkl ev e-postadress/faxnummer, medlemsnummer (=personnummer) och gärna telefon (som hanteras konfidentiellt). Årsmedlemskap i SSKK är obligatoriskt; avgiften är 390 kr under 2001.

Startavgifter 2001

Klassturnering: vanlig post 100 kr, e-post 60 kr (icke medlemmar 90 kr). ICCF Mästarnormturnering 150 kr (vanlig post eller e-post). Tematurnering 100 kr. Internationell lagmatch (kölista) 50 kr - ange spelklass/rating i när- eller korrschack!

Väntetid, återbud

En klassturnering (SSKK eller ICCF) startar normalt inom 4 månader. Glöm inte att meddela eventuell adressändring under tiden! Ett *återbud* måste anmälas omgående. (SSKK återbetalar inte startavgiften, men om inlotning resp förmedling ej hunnit ske, har man startavgiften tillgodo i två år.)

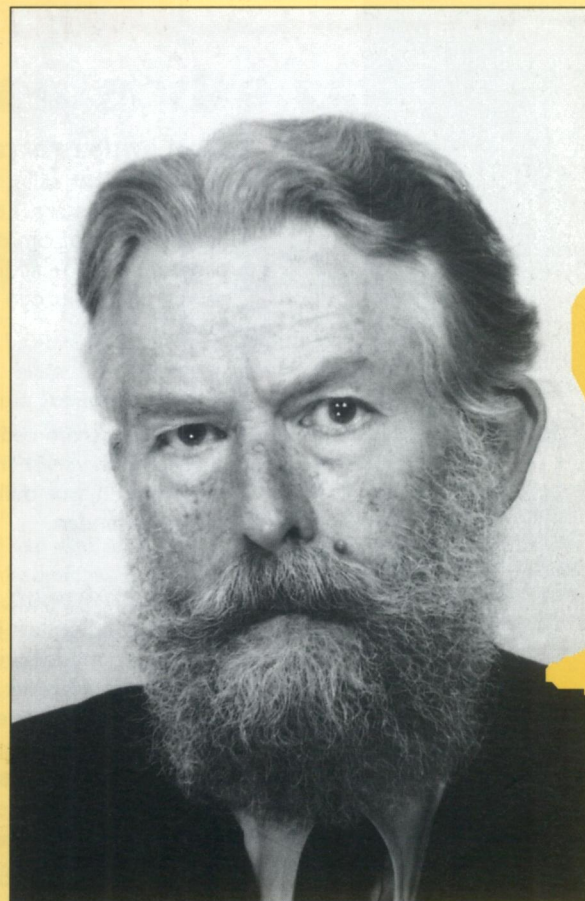
SSKKs styrelse

Ordförande: Per Söderberg, Holbergsgatan 72, 168 49 Bromma, e-post: per.soderberg@telia.com
Ledamöter: Tomas Carnstam, Norra Promenaden 3 D, 222 40 Lund, e-post: tc@maths.lth.se
Sven-Åke Kronberg, Fågelsångsgatan 2 B, 252 20 Helsingborg, e-post: sak@telia.com
Allan Jonasson, Stugvägen 65, 605 98 Norrköping, e-post: all.joy@ebox.tninet.se
Bo Sjögren, Siriusgatan 137, 195 55 Märsta, e-post: bo.sjogren@mbox301.swipnet.se
Robert Ericsson, Åbylundsgatan 7, 582 36 Linköping, e-post: linkeboda@telia.com

Löpnnummer: 277

KORRSCHACK

Nummer 6 2000 ÅRGÅNG 48



Bo Sjögren:
Den andra råtten

•

Per Söderberg:
ICCF-kongressen
i Daytona

•

Einar Ljungström:
Två resor

•

Åke Lundqvist
1913-2000

Åke Lundqvist
1913-2000



Kansliet

Dag Hammarskjölds
väg 5 B kv
224 64 Lund
Telefon/fax: 046/151915
Epost: tc@maths.lth.se

Tomas Carnstam sköter kansliet på fritiden. Bästa tid att ringa är därför kvällar och helger. Efter några signaler kopplas samtalet omärkligt vidare till bostaden. Låt därför 6-7 signaler gå fram! (Efter ännu ett par signaler kopplas faxen in.)

Tidskriften Korrschack

Redaktör och ansvarig
utgivare: Lars Grahn,
Döbelngatan 3 B,
212 13 Malmö. E-post:
schack@sydsvenskan.se

Korrschack är medlems-
organ för SSKK och
utkommer med sex
nummer per år.

SSKKs hemsida på Internet

<http://move.to/sskk>

Webbmästare:
bo.sjogren@mbox301.
swipnet.se

Korrschack 2000 - 6

INNEHÅLL

3 Den andra råtten

Bo Sjögren har sällat sig till skaran av internationella mästare. I denna artikel berättar han bland annat om de bristfälliga data-programmen, de alltför snabba besluten på väg till jobbet och hur han behandlar MacCutcheon.

28 Två resor

Einar Ljungström redogör för olika tidsbegrepp och varför matchen mot Kuba blev rumphuggen, hur den periodvis rann ut i den karibiska sanden.

31 Åke Lundqvist 1913-2000

Han var med om att forcera tyskarnas krypterade meddelanden under andra världskriget. Han var stormästare i korrschack. Han belönades med Linnémedaljen för sina insatser inom botaniken. Vi porträtterar Åke Lundqvist.

ICCF-kongressen i Daytona 15 • Resultatservice
17 • Tre klara matchsegrar 26 • Remi för Ulf
Andersson 46

Copyright, texts & illustrations © SSKK, Lund, Sweden.
All rights reserved. No part of this magazine may be
reproduced, in any form or by any means, without
permission in writing from SSKK.

ISSN 1403-5057
Wallin & Dalholm boktryckeri, Lund 2000

*The early bird may get the worm,
but the second mouse gets the cheese.*

Anonym

Den andra råtten

Av Bo Sjögren

Det var en typisk schackkväll i en typisk schacklokal i en typisk svensk schackklubb. Just denna kväll, en kulen fredag hösten 1979, spelades det blix, och klubben, som inom parentes sagt hette Linköpings ASS, hade besök av Gunnar Johansson från Nyköping. Där fanns också den före detta Nyköpingsspelaren, dåmera LASSaren, Bo Sjögren – utan tvekan fanns där också andra LASSare.

Jag minns inte vad det var som orsakade Gunnars entusiasm – kanske hade jag lyckats lura upp honom i en blix, vilket i sanning inte var lätt på den tiden – men plötsligt yttrade han, med gravallvar i stämman: ”Den där Sjögren får man se upp med – han är bättre än han är ...”

Så här långt har jag väl inte riktigt lyckats leva upp till Gunnars smickrande omdöme, men för några månader sedan lyckades jag i alla fall bli IM i korrschack. Per Söderberg frågade mig någon gång hösten 1998 om jag var intresserad av att spela en semifinal i den nya formen av EM, med en semifinalomgång före finalen. Efter en viss tvekan – jag stod just i begrepp att flytta, och arbetet tog mycket tid – tackade jag ja. I skrivande stund har jag 8 poäng på tolv partier; i det parti som fortfarande pågår står jag emellertid dåligt, så slutsumman blir förmodligen åtta poäng. Den poängsumman räcker emellertid såväl till

IM-titeln (7½ poäng) som till en ny start i en EM-semifinal (8 poäng).

Egentligen behöver jag väl knappast presentera mig för Korrschacks läsare; 1994 skrev jag en serie om sex artiklar (”Korr, universum och allting”) om diverse aspekter på korrschack, men eftersom redaktör Grahn bad om ett bidrag antar jag att det är preskriberat vid det här laget. Vill ni veta mer om mig hänvisar jag emellertid till de artiklarna, i synnerhet den första.

Det som står där är emellertid inte längre helt korrekt. Jag är visserligen fortfarande ”en lagom tjock man i mina bästa år”, men dessvärre behöver inte man längre vara det minsta oborstad för att ifrågasätta det där med ”lagom” ... Och som jag redan antytt har jag flyttat – jag bor numera i Märsta – och jobbar på ett IT-företag i Kista, RM Rode. Med risk att bli anklagad för smyg reklam tänkte jag berätta lite om och kring företaget. Det är nämligen så att den avdelning på vilken jag jobbar fick sin första korr-IM redan någon månad innan jag fick titeln – Christer Hartman, nämligen. I augusti slutade han för att söka sin lycka på egen hand; just nu verkar det som han hade oflyt med tidpunkten för sina konsultplaner, men känner jag Christer rätt kommer han att greja det också. Sedan Christer slutat är det inte längre någon tvekan om

vem som är den bästa korrspelaren på företaget – Pavel Lacko, naturligtvis ...

Den minnesgode läsaren av "Korr, universon och allting" erinrar sig säkert att jag, både i ord och gärning, propagerade för semikolonets bevarande. Som kanske redan framgått har jag tagit ytterligare två utrotningshotade skiljetecken i beskydd: Tankstrecket, "- -", som tanklösa typografer alltsomoftast anser ska bytas mot ett minustecken, och ellipsen, "...", som i dessa internetiserade tider kämpar en hård, och inte särdeles framgångsrik, kamp mot familjen Smiley. Som alla agitatorer kanske jag överdriver en smula då och då; men det är för En God Saks skull ...

[Det skiljetecken som kallas tankstreck, pratminus, talstreck och replikstreck är till formen ungefär dubbelt så långt som ett bindestreck och en aning tunnare.

Det svenska tankstrecket är ett halvfyrkantstreck, på engelska kallat en-dash, ungefär lika långt som ett litet n. Det får inte ersättas med helfyrkantstreck, alltså den långlänga amerikanska varianten, em-dash, ungefär lika långt som ett litet m. För femtio sextio år sedan var det rätt vanligt att i svenska texter hitta em-dash. Vissa svenska datoranvändare råkar ibland få till em-dash med sina engelskspråkiga ordbehandlingsprogram.

Inte heller får man skriva två separata bindestreck i stället för tankstreck. Det är en nödfallsutväg man förr i världen fick ta till när man använde skrivmaskiner som inte var utrustade med tankstreck ... (Notera mellanslaget före de tre punkterna! Mellanslag saknas bara när man hugger av ett ord. Språkvården har för övrigt sedan gammalt rekommenderat att man ska vara sparsam med skiljetecknet tre punkter. Det blir lätt ett manér.)

Min erfarenhet från de senaste årtiondenas tidningspråk är att semikolon och tankstreck

används lite för ymnigt och därtill ofta på ett felaktigt sätt. Det kryllar av semikolon och tankstreck, vilket kan vara till hinder vid läsningen.

Bo Bergman
Språkvårdsansvarig på Sydsvenskan]

Medan jag ändå är inne på avdelningen för bortförklaringar och undanflykter är det väl lika bra att be om ursäkt för avsaknanden av hållbara och förklarande varianter. Det beror på (1) att jag är fisk, och sålunda, enligt William Hartston, iallafall inte lyckas räkna rätt; (2) att jag är för lat och oorganiserad för att föra några anteckningar, och att jag har för dåligt minne för att komma ihåg några varianter; och (3) att för mycket varianter skulle tvinga mig att vara mer kortfattad i mina kommentarer, något som strider mot min pratglada natur. Den som till äventyrs tror att varianttorkan beror på att det inte fanns särskilt mycket att räkna på rekommenderas att titta på partierna mot Kuhl och Bucchiardini – man kan lätt fasta i dylika variantträsk.

I mina tidigare korrturneringar har jag konsekvent spelat mina närschacksöppningar, både som vit och svart. Nu är jag ingen öppningsfantom, utan försöker, både i när- och korrshack, att överleva öppningen för att sedan börja spela; en metod som gett ganska bra korresultat med de vita pjäserna (detta är en mild(?) underdrift för att jag ska verka mindre skrytsam än jag i själva verket är – ska sanningen fram hade jag innan den här turneringen över 90% som vit). Mitt favoritdrag, 1.d4, passar bra för korr, tycker jag; svart har svårt att neutralisera vits lilla fördel, och det är säkert ingen tillfällighet att Hans Berliner anser att det är det bästa öppningsdraget, även om hans bevisföring kanske inte är helt invändningsfri ...

I den här turneringen gick det emellertid uselt. I flera partier råkade jag ut för obehag-

EM 63, semifinal 6		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	p	rest	
1	Arno Nickel	Tyskland	■	½	·	1	½	1	1	1	1	½	1	1	1	–	10½	+1	
2	Jean-Marc Lafarge	Frankrike	½	■	·	·	½	½	½	·	·	1	1	1	1	–	6½	+4	
3	Jacek Oskulski	Polen	·	·	■	½	·	·	½	·	1	½	·	½	1	–	5	+6	
4	Sven Teichmeister	Österrike	0	·	½	■	½	½	½	1	1	1	1	1	–	8½	+1		
5	Bo Sjögren	Märsta	½	½	·	½	■	0	½	1	1	½	1	1	½	–	8	+1	
6	Ernst H Sprenger	Holland	0	½	·	½	1	■	½	½	½	½	·	1	½	1	–	6½	+2
7	Frank Schilling	Tyskland	0	½	½	½	½	½	½	■	½	½	·	½	½	1	–	6½	+1
8	Giuliano Bucchiardini	Italien	0	½	·	½	0	½	½	■	½	½	·	½	1	1	–	5½	+2
9	Miroslav Michálek	Tjeckien	0	·	0	0	0	½	½	½	■	1	½	1	½	1	–	5½	+1
10	Genrich Toptij	Ukraina	0	·	½	0	½	½	·	½	0	■	½	0	1	1	–	4½	+2
11	Clemens Bröker	Tyskland	½	0	·	0	·	½	·	½	½	■	½	½	1	–	4	+3	
12	Eckhard Kuhl	Tyskland	0	0	½	0	0	0	½	½	0	1	½	■	½	1	–	4½	
13	Heinz Prokopp	Tyskland	0	0	0	0	0	½	0	½	0	½	½	■	1	–	3		
14	Guennadi Pinski	Ryssland	0	0	0	0	½	0	0	0	0	0	0	0	■	–	½		
	Gheorghe Martin	Rumänien	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	■	–	–		

Start: 4 april 1999 GM-norm: 11 (av 13) IM-titel: 7½ (av 13)

liga överraskningar, och det var bara i ett enda parti som jag tyckte att jag hade något som avlägset liknade den öppningsfördel vid hop-pas på. Och i ett par partier kom jag sämre som vit redan i öppningen; ett annat spelade jag bort strax efter öppningen – det pågår fortfarande, men jag har en bonde mindre och en i det närmaste obefintlig kompensation. Kort sagt: min vita spelöppningsrepertoar är inte av någon IM-kvalitet ...

Men, som sagt, i ett parti fick jag en liten fördel:

Bo Sjögren Clemens Bröker

Moderna försvaret (A 42)

EM 63, semifinal

1.d4 g6 2.c4 Lg7 3.Sc3 d6 4.e4 Sc6 5.Le3 e5 6.Sge2 Sh6 7.f3 f5 8.d5 Se7 9.Dd2 Sf7

Så här långt är allt teori. Jag hade faktiskt aldrig mött det moderna försvaret tidigare, om man inte räknar diverse blix- och snabbshackpartier mot Mikael Helin, och därför rådgjorde jag ofta med Pavel, som spelat det både som vit och svart, i spelöppningsfasen. Men med mitt nästa drag lämnar jag de trygga allfarvägarna och spelar ett relativt ovanligt

drag, som dock lett till bra resultat för vit i de partier jag hittade i databaserna. "Provspelelen" kändes också bra, och trots att Pavel röstade på det mer traditionella 10.Sc1, valde jag detta mer oprövade drag.

10.g3!? c5 11.dxc6 bxc6 12.Td1 0-0 13.Lg2 Le6 14.b3 Dc7 15.0-0 Tad8 16.f4 Kh8 17.fxe5 dxe5 18.Dc1 Sd6 19.Lc5 Td7?!



20.exf5!

Det här var det svåraste draget i partiet. Jag hade faktiskt varit inne på denna idé redan i förra draget, men då förkastat den på oklara grunder. Det känns alltid lite obehaglig att lämna över centrum så totalt till motståndaren, men med så smaskiga måltavlor på e6 och d7 kunde jag inte låta bli att dirigera om

håsten på c3 till c5. Och svartfältslöparen gör sig ju bra på diagonalen a3-f8!

20. - gxf5 21.Sa4 Sg6 22.Lb4 a5?! 23.Lc5 Te8 24.Lb6 Db7 25.Kh1 Se4 26.Td7 Ld7 27. Lxa5 Sf6 28.Sc5 Da7 29.Sxd7 Dxd7 30.Dd2 De6 31.Lc7 Sg4 32.Dg5 Se7 33.h3 Sh6 34. De3 Sf7 35.Lb6 Dd7 36.Lc5 Sg6

Fråga mig inte vad jag har hållit på med de senaste dragen. Jag hade väl någon idé om att försöka underminera svarts centrum, gärna med ett eller annat avbyte, för att sedan bryta genom i centrum i stor stil. Här tröttnade jag emellertid på laverandet, och beslöt att köra upp a-bonden i halsen på honom. Uträkningen var naturligtvis att svart skulle bli tvungen att avdela trupper för att stoppa den framfusige soldaten, och då borde vit kunna utnyttja detta på något annat frontavsnitt. Den uträkningen höll streck, och med lite hjälp av motståndaren gick det fort.

37.a4! e4 38.a5 Sge5 39.a6 Ta8 40.Sd4 Sh6 41.a7 Sd3 42.Lb6 uppg.

Det andra partiet jag vann som vit var en god illustration på Peter Kornings sats: "För att vinna ett schackparti måste man först stå på förlust". Denna gäller till viss del även i korrshack, även om man inte får stå "för mycket" på förlust ...

Partiet är också en god illustration av hur ett parti kan påverkas av användandet av datorer, både åt det ena och det andra hållet.

Bo Sjögren

Giuliano Bucciardini

Grünfeld (D 85)

EM 63, semifinal

1.d4 Sf6 2.c4 g6 3.Sc3 d5 4.cxd5 Sxd5 5.e4 Sxc3 6.bxc3 Lg7 7.Le3 c5 8.Dd2 Da5 9.Tb1 Den här varianten tillhör inte min närschack-repertoar, och det är väl tveksamt om jag kommer att spela den igen, trots att jag uppnådde 1½ poäng på de två partierna jag spelade i den här turneringen. I det första

spelade jag här 9.Tc1, men fick inte ut det minsta mot Teichmeister. Det partiet var redan klart (Teichmeister var en av "entimmespensionärerna" – man mejlade iväg ett drag sent på kvällen, och svaret kom innan man hunnit koppla ner ...) när Bucciardini och jag kommit så här långt, så jag försökte det lite tuffare textdraget i detta parti.

9. - b6 10.Lb5+ Ld7 11.Le2 Lc6 12.Ld3 Sd7 13.Se2 Td8

Jag tror inte jag hade några partier att gå på efter detta högst naturliga drag, men tyvärr hade jag fortfarande autopiloten påslagen ...

14.O-O??

Ett fruktansvärt drag. Detta är ett typexempel på vad som kan hända när man (1) inte förstår ställningen riktigt, (2) har ont om tid, och därför (3) spelar "naturliga" drag som (4) datorn inte ser något fel i.

14. - cxd4

Naturligtvis! I och med att 15.cxd4 inte fungerar har vits centrum med ett slag förintats, och d-linjen är ett annat bekymmer. [Redaktör Grahn frågade oskyldigt varför 15.cxd4 inte fungerar, och anger 15. - Dxd2 16.Lxd2 Sc5! som ett möjligt svar på frågan. Det var det draget jag var rädd för, men det enda som står klart för mig just nu är att (1) det var inte fullt så enkelt att avfärda 15.cxd4 som jag låtit påskina i kommentaren ovan, och (2) att jag inte ens kan ge någon variant som stöd för mitt påstående. Ett slag var jag till och med rädd att jag råkat ställa upp pjäserna fel, och till exempel låtit svart rockera, men jag minns en variant som gick 17.Tbc1 Lxd4 18.Sxd4 Txd4 19.Lc3 Txd3 20.Lxh8, så så illa var det inte. Jag ber att än en gång få hänvisa till min generella brasklapp innan partierna, och min speciella brasklapp i slutet av den här kommentaren ...] Svart måste ha klar fördel; det gäller "bara" att koordinera pjäserna. Låt svart göra rockad och flytta damen till lämpligt fält nära de egna ställningarna, och vits ställning måste i längden vara utsiktslös. Vad Fritz &

co ser i den vita ställningen vet jag inte, och i ärlighetens namn ska jag inte skylla på datorerna – i det här skedet av turneringen spelade jag flera drag på liknande sätt: (1) jag upptäckte plötsligt att det gått en vecka sedan jag fick motståndarens drag; (2) jag bestämde mig för vad jag ville spela mellan frukosten och språngmarschen till bussen; (3) jag kollade fem minuter med dator att jag inte satte bort någon pjäs medan jag skrev kortet; (4) jag postade kortet omedelbart, på vägen till jobbet. Ett bättre sätt att skaffa sig trubbel finns knappast att tillgå i korrshack ...

15.Sxd4 Lb7?!

Bucciardini föreslog 15. - La4 efter partiet, och det är nog bättre. Men jag ser inget större fel på textdraget ...

16.Tb5 Da3 17.Tb4 Sc5??

... men detta måste vara galenskap – ett drag endast en dator kan älska ...

18.Lb5+ Kf8 19.Lh6!



Någonstans runt drag femton-sexton utspelade sig följande: Jag analyserade partiet med Crafty, eller om det nu var Fritz, och hade med viss dysterhet åsett datorn föreslå 17. - Sc5, och oberört flytta kungen till Kf8 på löparschacken. Visserligen kändes det som om vit hade ställt till det för sig – bonden på e4 hänger, och springaren på d4 står i en obehaglig spik – men ändå var jag tveksam; kunde det verkligen vara bra att ställa kungen på f8 sådär? "Känn på den!" mumlade jag, och flyttade löparen till h6. Jag hade inte

utfört några invecklade kalkyler, men jag hade i alla fall sett att 19. - e5 är mindre lyckat: 20.Lxg7 Kxg7 21.Sf5+! och svart har problem på de svarta fälten. Hur som helst var Fritz-Crafty inte imponerad av mitt löparflytt.

Nu grep en välvillig slumpens gudinna in – dels hände detta sent på kvällen, och jag lät datorn fortsätta analysen på egen hand under natten, och dels var detta en av de nätter som datorelandet inte hängde sig ... När jag tittade till analyskompisen på morgonen hade han nämligen ändrat sig, och det rejält – vit hade, påstod datorn nu, avgörande fördel! Under de närmaste dagarna undersökte jag detta mirakel närmare, men det verkade stämma – den variant jag var mest osäker på var, om jag minns rätt, 19. - Sxe4 20.Se6+ fxe6 21.Dxd8+ Kf7 22.Dc7 Lxh6 23.Dxb7, och svarts kung har klarat sig någorlunda helskinnad, samtidigt som den svarta damens aktiviteter på damflygeln kan bli besvärande, allt för den ringa kostnaden av en kvalitet.

När allt kom omkring var ju allt detta onödigt dagdrömmeri; preliminära analyser av 17. - 0-0 visade att svart hade klar fördel. Men mirakel sker ibland, även om man inte tror på dem ...

19. - a5 20.Lc4!

Tyvärr kan jag alltså inte ta äran åt mig att ha hittat denna brutala idé – Fritz-Crafty hade redan sett detta i sina nattliga analyser. Men visst är det vackert ändå? Tornet offras för att ge vits övriga pjäser det nödvändiga tempot för att fånga in den övergivna svarta kungen. **20. - axb4 21.Df4 f6 22.e5 Lxh6 23.Dxh6+ Ke8 24.Sb5 uppg.**

Det var svårt att avhålla sig från 24.exf6, men textdraget kändes mer exakt eftersom damen nu i vissa lägen kan utnyttja c7 och d6. Till exempel, efter 24. - Da4 25.exf6 Kd7 kan man spela 26.Df4!, och den svarta kungen har vissa problem att freda sig.

Som svart är mina resultat i kortturneringar avsevärt sämre än med vit, och i lag-SM 1990 fanns det till och med de som antydde att LASS tappade guldet därför att jag spelade Caro-Kann ... Det argumentet går tämligen lätt att vederlägga (även om jag vunnit båda partierna hade vi kommit en halva efter AK-77), men jag kunde inte blunda för att kritiken hade visst fog för sig – om de två Caro-Kann-partierna varit hockeymatcher hade de slutat 0-0 efter att jag spelat med tre utspelare större delen av matchen, aldrig varit över mittlinjen, och det enda skottet på mål varit en förlupen isingpuck ...

Så inför den här turneringen beslöt jag mig för att spela Franskt igen. Jag hade faktiskt tjuvstartat lite i några närpartier – bland annat i näst sista rondan i Haninge-SM 1997 – men det här var det riktiga elldopet. Resultatet blev över förväntan, 3,5 poäng på fyra partier, och jag var bara en hårsman ifrån storslam. I ett parti, mot Pinski, gjorde jag nämligen en avvecklingsmanöver, angav en forcerad variant som omdrag, och bjöd samtidigt remi eftersom han kunde ta ut remischackar om han så önskade. Han antog remierbjudandet; bara någon månad senare gav han upp samtliga kvarvarande partier ...

Redan innan turneringen misstänkte jag att det här skulle kunna bli ett roligt parti ...:

Eckhard Kuhl

Bo Sjögren

Franskt (C 11)

EM 63, semifinal

1.e4 e6 2.d4 d5 3.Sc3 Sf6 4.e5 Sfd7 5.f4 c5 6.Sf3 a6 7.Le3 Db6 8.Sa4 Da5+ 9.c3 cxd4 10.b4 Dc7 11.Dxd4 Sc6 12.Dd2 b5 13.Sb2 f6 14.a4

Så här långt har vi följt partiet Lutz-Morozevich från näst sista rondan av OS i Elista 1998. Där följde emellertid 14.exf6?!, och Morozevich vann så småningom. I sina kommentarer nämner han ett parti Skrip-

chenko-Matveeva: ”I detta valde vit det avgjort farligare 14.a4! och hade efter 14. - Tb8 15.axb5 axb5 16.Sd4! Sxd4 17.Lxd4 fxe5 18.fxe5 Le7 19.Ta7 klar fördel. Svarts spel kan naturligtvis förstärkas, och jag fick reda på direkt från offret hur detta ska gå till.” Den skurken talar alltså inte om vad man ska spela på 14.a4! Nåväl, jag tänkte att skulle vi komma dit får jag väl försöka räkna ut vad han menar ...

Men historien har ännu en liten knorr. Denna ställning uppstod nämligen i partiet Ernst-Sjögren i elitseriens slutspel våren 1999. Kuhl-Sjögren hade då bara nått fram till drag nio-tio, sådär, och jag hade tyvärr inte räknat ut något. Och då gick det som det gick: 14. - Tb8 15.axb5 axb5 16.Sd4 fxe5? 17.Sxe6 Dd6 18.Dxd5! och vit står på vinst. Men Fortuna stod mig bi ännu en gång; stormästaren lät mig bygga upp ett saftigt motangrepp,

SIM Jörgen Nilsson

SSKK:s jubileums- och minnesturneringar börjar producera nya titelhållare (tabeller på sidan 24). Med sitt resultat i SSKK 60 år har Jörgen Nilsson erövat SIM-titeln.

Slutspelat i VM 14

Sista draget är gjort i VM 14 final och som vi tidigare berättat segrade Tönu Öim en halv poäng före Ove Ekebjærg. Vi hänvisar till Christer Niklassons presentation av världsmästaren Öim i Korrschack nr 3/99 och Ekebjærgs berättelse om VM-äventyret i nr 5/99. Sluttabellen återfinns på sidan 22. Där finns också en sluttabel för semifinalgrupp 4 i VM 21, där Franko Lukez kom på första plats.

och till slut var han tvungen att tillåta remischackar.

14. - bxa4!?

Mitt tips är att detta är Matveevas hemlighet.

15.exf6 Sxf6 16.Ld3 a3!

Ett drag som ser absurt ut; varför kasta bort ett drag på att hjälpa vit att dubblera på a-linjen? Men det visar sig att vit inte har tid med sådana extravaganser som att ställa båda tornen på kanten; det är i centrum som huvudslaget kommer att stå, och på a3 står tornet avses. Dessutom råkar det i skottlinjen för svarts löpare, en inte oviktig detalj om vit skulle få för sig att omgruppera hästen till c5. Det var just denna häst som fick mig intresserad av att testa varianten; på b2 behöver den några drag på sig för att kunna ingripa i spelet, och det gäller för svart att ställa till så mycket oreda som möjligt innan den har hittat hem igen.

17.Txa3 Ld6 18.O-O O-O



Kan man tro att vit kommer att vara totalt mosad om åtta drag?

19.g3?

Vits kungsställning blir nu väldigt ömtålig.

19. - a5! 20.Taa1 e5!

Det kändes fint att få spela 19. - a5, och 20. - e5 kändes om möjligt ännu bättre. Jag visade den här ställningen för Christer Hartman vid någon av våra fredagskvällskorranalyssittningar på jobbet, och när jag försökte med slagväxlingen nedan behövde han bara någon sekund för att döma ut den – han försökte i

stället 21.b5, men höll med om att svart står bättre.

21.fxe5 Sxe5 22.Sxe5 Lxe5 23.Lc5 Lh3!

Christers näsa bedrog honom inte, även om mitt förväntansfulla smil kunde ha varskott honom om att jag hittat något sjukt i den vita ställningen. Textdraget är inte det enda starka draget, men förmodligen det vassaste – svart mobiliserar alla tillgängliga styrkor mot den vita kungen, och ser vit inte upp kommer det att smälla på g3. På 24.Lxf8 vill jag minnas man bara tar tillbaka, 24. - Txf8; hoten på kungsflygeln finns kvar, och axb4 är också obehagligt. I vissa varianter kunde man till och med slå axb4 trots att ett helt torn står i slag (det var medan löparen stod kvar på c8); bxc3, följt av cxb2 ser till att svart får gott om kompensation. Det är möjligt att det inte finns något försvar över huvud taget, men efter vits nästa drag är det hur som helst färdigt; 24.Tf2 är nog segast.

24. Tfe1? Lxg3 25.hxg3 Dxxg3+ 26.Kh1 Sg4 27.Lf1 Tf5 28.uppg.

Visst var det ett kuhl parti?

I två av mina fransmän fick jag spela Mac-Cutcheon. Än så länge är det trevligt att spela den öppningen; den tillhör inte den allra modernaste teorin, och att hitta jätteböcker i teoriböcker är inte så svårt – jag kommer att avslöja några ”hemligheter” nedan ... Tyvärr finns det väl en hel del som tyder på att den kan vara på väg att bli mer och mer populär; en viss Kortchnoi har spelat den som svart några gånger. Visserligen har han bara fått remier, men å andra sidan har vitspelarna varit ganska namnkunniga – Polgar, Anand, och Kasparov. Vad jag vet har dock varken Morozevitj eller Sjirov spelat ”the Mac” än, vilket är lite misstänkt; de brukar ju inte direkt vara rädda av sig.

Låt oss ta en titt på en nyckelställning (Håll inte andan, som amerikanerna säger; jag kommer att ta en eller annan omväg ...):

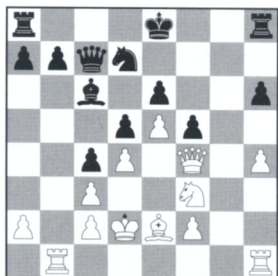
1.e4 e6 2.d4 d5 3.Sc3 Sf6 4.Lg5 Lb4 5.e5 h6 6.Ld2 Lxc3 7.bxc3 Se4 8.Dg4 Kf8!?

Här spelar de flesta, till exempel Stellan Brynell och Ingvar Carlsson, 8. - g6, och det är ett ypperligt val. Textdraget är en "ungdomskärlek", och att jag föredrar det beror på att jag gärna vill få bort motståndaren från teorin så snabbt som möjligt. Jag vet inte hur vitspelare resonerar, men visst borde 8. - Kf8 som att vifta med ett rött skynke framför en tjur?

För några år sedan anmälde jag mig till en tematurnering, just i MacCutcheon, och då måste man ju tyvärr spela vit också. Jag har haft stora problem att skapa något påtagligt mot 8. - g6, men i ett parti fick jag till ett spännande offer, om det nu kan kallas det ...

Sjögren-van Vugt

(8. - g6) 9.Ld3 Sxd2 10.Kxd2 c5 11.Sf3 Dc7 12.Tab1 Ld7 13.Df4 c4 14.Le2 Lc6 15.h4 f5? Jag kan inte påstå att jag var nöjd med spelöppningen så långt, men textdraget ser ju naturligt ut, och jag hade preparerat en liten överraskning just på det. Efter 15. - Sd7 kan jag inte inse att svart har några problem. 16.g4 Sd7 17.gxf5 gxf5



18.Sg5!

Ett kul drag, som van Vugt hade totalmissat! Idén bakom draget är enkel – "offra" springare och löpare för torn och h-bonde; köra ner bonden så långt det går; och tar den sig inte i mål, hitta på något någon annanstans.

I Haninge-SM 1997 uppkom i sjätte rondan följande ställning:

Jörgen Elfström-Bo Sjögren



Svart vid draget

Alla mina partier i de fem första ronderna hade slutat med remi, och jag var på stridshumör – att gardera b7 och spela på att långsamt utnyttja f-linjen kändes för tamt; det skulle säkert bara bli remi igen ... Men partiet mot van Vugt fanns i bakhuvudet. Vi hade inte kommit till det artonde draget men jag hade i alla fall sett 18.Sg5!, och efter lite funderande hittade jag en intressant angreppsidé; jag är inte säker på att den är helt korrekt, men om inte annat ställer den vit inför stora praktiska problem ...

18. - Sh4!? 19.gxh4 Dxh4+ 20.Tg3 Lf1!? Ännu ett röjningsoffer! Idén är att den vita h-bonden ska bort, varefter tornet börjar komma trångt. Vit lyckades aldrig hämta sig från chocken, jag fick plocka bonde efter bonde, och kungen kom aldrig riktigt undan; i vits tidnöd rasade sedan ställningen snabbt.

Om detta var van Vugt naturligtvis lyckligt okunnig ...

18. - hxg5 19.Dxg5 Sf8 20.Lh5+ Txb5 21. Dxh5+ Df7 22.Dh6 Tc8 23.Tbg1 Tc7 24.f4 a5 25.h5 Dh7 26.Dg5 Dh8 27.h6 Th7 28.Dg7!? Svart har visserligen lyckats stoppa h-bon-

den, men priset är total passivitet. Textdraget är väl mer en maktdemonstration än något konstruktivt, men jag vill minnas att jag då jag gjorde draget fortfarande trodde att man kunde spela Dxh8 med vinst; detta visade sig vid närmare analys vara fel. Tack och lov så finns det en "plan B" – att offra bonden för att sätta matt. Men först ska kungen gömmas för schackar, samtidigt som b-linjen ska kunna användas för snabba truppöflyttningar till damflygeln om behovet skulle uppstå.

28. - Ld7 29.Kc1 Lc6 30.Kb2 Ld7 31.a3 Lc6 32.Ka2 Ld7 33.Dg5 Lc6 34.Tg2 Ld7 35.Dh5+ Kd8 36.Thg1!

Omgrupperingarna är klara, och svart kan inte förhindra att vit invaderar hans ställning.

36. - Txb6 37.Df7 uppg.

Detta om 8. - g6; vi är nog överens om att varken Stellan eller Ingvar behöver drabbas av stora skälvan på grund av det partiet. Åter till 8. - Kf8!

9.h4 c5 10.Th3 Sc6

Här finns det ett alternativ som man bör akta sig för, om jag förstår det rätt: 10. - cxd4? 11.cxd4 Db6 12.Sf3 Sc6 13.Ld3

Analys



Den här ställningen återfinns lite här och var, och låt oss ta en titt på vad Nikolay Minev har att säga i The French Defense 2 (Thinker's press), med redaktionslut(?) i maj 1998 (parti nr 329): "13. - Sxd4!? med idén 14.Lxe4 dxe4 15.Dxe4 (15.Tg3? Sf5, or 15.Sxd4 Dxd4 16.Lc3 Dc4 17.Tg3 Tg8) 15. - Sc6." Men vad

händer på 15.Sxd4 Dxd4 16.Td1!, då? Enligt min databas spelades detta i det tyska korr-mästerskapet 1970, i partiet Geuer-Ziese, och det partiet tog slut fort: 16. - Ld7 17.Td3! uppg. Men ärligt talat tror jag att det är slut redan efter 16.Td1!; hoten på sista raden, mot g7, avdragshotet mot h6 och schacken på b4 gör att svart helt enkelt inte kan stå emot.

Ännu en kommentar: "13. - Sxe5? 14.Sxe5! Dxd4 15.Df4! Dxa1+ 16.Ke2, och enligt Keres har vit ett avgörande angrepp, t ex 16. - Sf6 17.Lb4+ Kg8 18.Dxf6!. Men efter 16. - f5 är ställningen helt oklar." Jo tack, det trodde jag också en gång i tiden, och jag var till och med på väg att spela det i ett korparti ... Men precis när vi kommit fram till ställningen ovan hittade jag partiet Augustin-Vossenkohl, som fortsatte 17.Sg6+ Kg8 18.Lxe4 dxe4 19.Dc7! (ett första exakt drag ...) 19. - Dd4 20.Se5! (... och ytterligare ett. Svarts styrkor tillåts inte koordinera sig, och vits uppladdning mot g7 avgör.) 20. - Kh7 21.Tg3 Tg8 22.Lc3 uppg. Slutet påminner om en klassisk Nunn-kommentar (den kanske bara tilltalar den som uppskattar linjär algebra, men vi är väl ett par-tre stycken i alla fall ...): "Om han tar min bonde, diagonaliserar jag honom!"

En liten skadeglad gliring åt alla som tror att datorer förstår sig på schack. Ställningen efter 13. - Sxe5 finns med i det så kallade CAP-projektet, som syftar till att analysera "alla" vanliga spelöppningar med hjälp av dator – och naturligtvis har svart "avgörande fördel ..."

Så varken 13. - Sxe5 eller 13. - Sxd4 går alltså att spela? Frågetecknet står där utifall nu någon analytiskt intresserad SSKKare lyckas hitta någon räddning för svart, men jag tvivlar på att denne lyckas. Och om slutsatsen att dessa drag är ospelbara håller, så bör man avstå från 10. - cxd4. Skulle man nu råka hamna i den icke avundsvärda situationen att först i diagramställningen inse detta (jag och

Robert Ericsson beställde FatBase, vill jag minnas, och där återfann jag korpartierna ovan; precis i denna ställning insåg jag alltså att ingetdera av mina två påtänkta drag var spelbara ...) kan man möjligen testa 13. - Ld7!?, vilket var precis vad jag gjorde (Ralph Junge-Sjögren). Tanken är naturligtvis att efter 14.Lxe4 dxe4 15.Dxe4 Se7 få kompen-sation i form av en vacker löpare på c6, och dito springare på d5 eller f5. Men jag tror inte på draget, och gjorde det knappast ens när jag spelade det; men alternativet trodde jag som ovan redovisats ännu mindre på. Junge våga-de inte syna, och efter lite ruffel och båg lyckades jag så småningom greja en remi. Men jag överlämnar åt andra att fortsätta utforskandet av 13. - Ld7.

Innan ni gråter en skvätt och slänger er nyinköpta Minevbok så måste jag säga att jag tycker att den är mycket trevlig; man ska bara ta underrubriken "new and forgotten ideas" på allvar. Han pekar på olika idéer, och läm-nar oftast analyserandet åt andra; för den som är ute efter idéer en bit från allfarvägarna är den en guldgruva. Men oftast finns det ju en anledning till att en idé är bortglömd ...

11.Ld3 Sxd2 12.Kxd2 c4 13.Le2 Se7!?



Om denna ställning har en godtycklig öpp-ningsbok två saker att säga: dels att draget spelades av en viss Dr Tarrasch i Carlsbad 1923 (som svart mot Sir George Thomas), och dels att Yates-Znosko-Borovsky, Chel-tenham 1928 fortsatte 14.Df4 Ld7 15.Lh5

Le8 med fördel för vit. Man kan påpeka att Keres anser att vit har fördel här, man kan stava Znosko-Borovsky på femtioelva andra sätt, man kan utelämna vissa detaljer ovan – men alla, åtminstone alla böcker jag känner till, är rörande överens om att vit har fördel här.

Fel, fel, fel – säger jag. Det finns två möj-ligheter: endera slår vits angrepp genom, och då har han avgörande fördel; eller så slår det inte genom, och då är ställningen lika, kanske med en liten preferens för svart. Men vit har oftast möjlighet att tvinga fram remischackar om allting annat misslyckas, därför vill jag inte gå så långt som att säga att svart kanske till och med står bättre här. Antingen +- eller =; ingenting mittemellan!

Jag har kommit underfund med att jag trivs i den här typen av ställningar (och att jag vantrivs på den andra sidan brädet); och mot-svarande gäller även i andra sporter som jag utövat med någon form av regelbundenhet: bordtennis, tennis, badminton. I t ex pingis tog (den karriär som kanske aldrig funnits torde hursomhelst vara över nu – fritt efter P. Lacko ...) jag så fort jag fick en anledning några steg bakåt för att defensivspela; men var motståndaren dumdristig nog att slå bollen så att jag kom åt med min forehand tvekade jag sällan att nypa till. Det var den filosofin jag tänkte på när jag första gången såg citatet som står som motto för den här artikeln – "den andra rätten"; vilken perfekt beskrivning på en min hyenestrategi ...

Ska vi titta på ett par partier från den här ställningen?

Prokopp-Sjögren

14.h5?!

Jag tvivlar på att detta är rätt idé; nu är ju vits vitfältslöpare nästan lika patetisk som den svarta kollegan. Å andra sidan har vit en klar upprullningsplan: Springaren ska till h4 för att bevaka f5; g-bonden agerar murbräcka;

och sedan väller de övriga pjäserna in i den svarta kungsställningen i dess kölvatten. Men svart vill också ha ett ord med i laget ...

14. - b5 15.Sf3 Tb8 16.Df4 b4 17.Sh4 bxc3+ 18.Ke1?!

Prokopp var den andre av entimmespensio-närerna, men här lade han in sitt första "stek" – två hela dagar! Men förmodligen var text-draget inte det bästa; jag trodde på det natu-rliga 18.Txc3, och fortsättningen motsäger inte detta. Nu trodde jag att jag hade vunnit ...

18. - Kg8 19.Tf3 Sf5 20.Sxf5 exf5 21.g4 Tb2 22.gxf5 Dg5 23.Dxg5 hxg5 24.Txc3 Lxf5 25. Kd2

... eftersom jag helt hade missat att kungen faktiskt kunde gå tillbaka till d2 igen. 25. - g4 26.f3 g3 f4 leder nu bara till avbyten. Suck. Men det skulle bli värre ...

25. - Kh7 26.a3 Thb8 27.Lf3 Le6 28.Tg1 Kh6 29.Ld1 Ta2!

Nu började jag tro på ställningen igen. 30. - Tb3 är ett hot, och efter 30.Tgg3 kan man kanske börja infiltrera första raden?

30.Tcg3 Tb3 31.Txg5 Td3+ 32.Ke2 Txd4 33. Txg7 Te4+ 34.Kd2 Txa3 35.T7g3?!

Sådärja; nu trodde jag att jag hade vunnit igen! Är det bara jag som gör sådana grodor? Jag trodde att 35.Tg8Lf5 36.Th8+Lh7 37.Td8 var tvunget, och ställningen trots allt ganska lika.

35. - Txg3 36.Txg3 d4 37.Ta3 c3+ 38.Kd3 Lf5 39.Kc4 Te1 40.Ta1 a5!

Här hade jag planerat 40. - Kg5 bara för att i sista minuten upptäcka det vackra, men usch så fruktansvärda, 40.f4+!! Vit offerar sin löpare, men hinner i gengäld mumsa i sig alla svarts bönder: 40. - Kxf4 41.Kxd4 Lxc2 42. Txa7! Txd1 (42. - Lxd1 43.Txf7 schack) 43. Kxc3 och f7-bonden går inte att gardera. Dubbelsuck, som Tony Herrström skulle ut-tryckt det ...

Men efter 40. - a5! trodde jag att jag äntli-gen kunde andas ut, och glad i hågen visade jag mina fynd för ett par arbetskamrater

– Christer H och Tomas Karlsson (Schack 08) – och de lyckades naturligtvis hitta mer elände ... Trippelsuck!

41.Tb1 Lg4 42.f3 Lxh5 43.Kxd4 Kg7

Så här långt hade jag räknat, och bestämt mig för att jag nu vann löpare och parti. OK; jag vinner kanske löparen, men partiet? Detta var vad Christer och Tomas kokade ihop: 44.Kxc3 Lxf3 45.e6! fxe6 46.Tb6! och nu kan svart välja mellan T+2B mot T+B (t ex 46. - Lxd1 47.Kd2 Te4) eller T+L+a-bonde mot T+c-bonde. Vinner man sådant? Jag kollade in de slutspelsböcker jag hade, och de gav ingen större ledning – i det exempel på liknande slutspel jag hittade hade den materiellt överlägsna sidan redan konsoliderat kungs-ställningen, och vunnit c-bonden. Det kändes som en femårsplan att försöka nå något som liknade vinstidéer, så jag bestämde mig för att ta en månads spelledighet för att gå till botten med detta problem innan jag var tvungen att ta beslutet om vilket slutspel jag skulle för-söka vinna. Men ...

44.uppg.?!?

Prokopp hade fått nog, och lyckönskade mig till partiet. En av hans kommentarer är lämplig som språkövning: "Also lieber ein Ende mit Schrecken als ein Schrecken ohne Ende." (Hellre en ände med förskräckelse än en förskräckelse utan ände.) Må så vara; jag protesterar inte. Visserligen hade kanske detta varit min chans att ge ett bidrag till slutspelens teori, men förmodligen kommer datorerna att lösa den typen av slutspel inom en tio tjugo år ...

Michalek-Sjögren

14.Df4!

Alltså enligt Yates' recept.

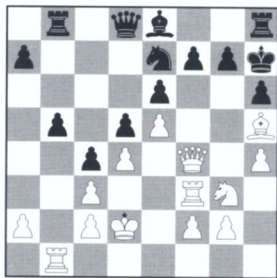
14. - Sg6 15.Dg3 Se7 16.Df4 Sg6

Med ett remianbud för att hetsa upp honom lite ...

17.Dg3 Se7 18.Lh5 Ld7 19.Df4 Le8 20.Se2

b5

Znosko-Borovski spelade 16. - Tc8 (vi har ju dribblat lite grann, så dragnumren stämmer inte), ett drag vars poäng helt undgår mig. Svart måste väl spela på manövern b5-b4xc3?
21.Tb1 Kg8 22.Tf3 Kh7 23.Sg3 Tb8



Här, govänner, står teorin idag, även om den förmodligen inte visste om det förrän nu ... Jag tycker det är troligt att vi spelat de bästa dragen så här långt. Nu är det upp till alla som aspirerar på att spela den vita ställningen att hitta en mer övertygande manöver än den som Michalek spelar.

24.De3?! Tf8 25.Tb2?! Sc6!?

Det kändes som om vit inte visste riktigt vad han ville med sina senaste drag; 25.Tb2 känns som ett typiskt datordrag! De här varianterna är inget för en dator; ofta påstår de att manövrer som Kd2-c1-d2, eller Kd2-c1-b1 är vits bästa fortsättning ...

Jag är lite osäker på huruvida 25. - Sc6 verkligen är det bästa i ställningen. Någonstans här kan nog vit spela på idén Sh5-f6 och framtvinga remischackar. Men endera såg vit inte det, eller så såg han fortfarande ljust på tillvaron.

26.Lg4 Kg8 27.Tf4!?

Jag är inte så säker på att jag verkligen hotade den där bonden ...

27. - Da5 28.Se2 Da3 29.Kc1 a5 30.Lh3 De7

Jag var i lätt tidsnöd, men hade några dagar innan kortet med 30.Lh3 kom bestämt mig för att trots allt behålla damerna kvar; alternati-

vet var naturligtvis 30. - b4 31.cxb4 Dxe3 32. fxe3 axb4, men jag gillade inte att det på kungsflygeln viljesprungna tornet skulle kunna skynda tillbaka för att gardera upp damflygeln, och dessutom kan ju nytillskottet på e-linjen användas för att bryta upp muren i centrum.

31.Kd2 b4 32.Tb1 bxc3+ 33.Sxc3 Ld7

Jag tittade en hel del på den skumma varianten 33. - Txb1 34.Sxb1 Db4+ 35.Sc3 Db2 36. a3 Sb4!? 37.axb4 axb4, men den verkar inte ge något 38.Sd1?! ger visserligen svart vinstchanser, men att omedelbart ge tillbaka pjäsen verkar hålla balansen utan problem. Mer ved!

34.Txb8 Txb8 35.Tg4 Kh8 36.Df4 a4!

Den här idén hade mognat fram under en längre tid; bonden ska naturligtvis fram till a3 för att ge ytterligare eftertryck åt manövrer som syftar till att få bort vits a-bonde, och dessutom kan den i vissa lägen stödja ett rent mattangrepp.

37.Dg3 Df8 38.Tf4 De7

Jag var i tidsnöd igen, och tog en repuppdragning för att hinna kolla genom varianterna en gång till.

39.Tg4 Df8 40.Tf4 a3!

Där satt den! Nu tror jag att vit står inför olösliga problem. Det drag som vit valde hade jag förkastat redan när jag började fundera på a-bondens frammarsch, men lite olika metoder kom till användning i olika lägen; ibland flyttade tornet till d8, och tog d4-bonden med schack och förödande verkan; stod tornet redan på b2 slog man ofta tillbaka och följde upp med Sb4; och i någon fantastisk variant offrade man först tornet på c2, schackade sedan på b4 med springaren, och satte sedan matt, eller vann massor med material, med dam och löpare!

41.Sxd5?? exd5 42.uppg.

Jag hade skickat med omdragen 42.Lxd7 Db4+ 43.Dc3 Dxc3+ 44.Kc3 Sb4, och inför detta kapitulerade vit – a-bonden går inte att rädda,

och både desperadoattacker i centrum och undsättningsförsök via f7 är dömda att misslyckas; för att få tornet till a-linjen i tid krävs pjäsoffer, och svart kan till och med behålla a-bonden.

Ja, det var det, det. Turneringen är visserligen inte slut än, men det känns naturligt att sätta punkt här – det tråkiga slutspel jag har kvar vill jag helst slippa tänka på. Och det är

med så kallade blandade känslor jag sätter denna punkt – å ena sidan glad, stolt, och inte så lite överraskad, över att jag faktiskt lyckades med det jag föresatte mig, att ta en IM-titel; å andra sidan en liten besvikelse, en gnagande känsla av att jag med lite mer tid, i synnerhet i spelöppning och tidigt mittspel, kunnat vara med på allvar i kampen om andraplatsen. Men vänta bara; nästa gång ska det bli andra bullar av!

ICCF-kongressen i Daytona

Av Per Söderberg

ICCF drog västerut igen och denna gång hade ICCF-US bjudit in delegaterna från jordens alla hörn till Daytona Beach och ett badhotell strax utanför den kända racingbanan i Daytona. Med direkt tillgång till den oändliga sandstranden från hotellet kunde kongressdeltagare med familjemedlemmar ta sig ett dopp under lunchrasten när vädret så tillät. Naturligtvis ingick det en orkan, Gordon, som såg till att ingen ville gå ut ändå under de två första dagarna.

För första gången hade en japansk delegat tagit sig till kongressen och även Turkiet skulle vara representerat för första gången, men den turkiska delegaten dök aldrig upp. Om han möjligen fick problem med visum förtäljer inte historien. Dessvärre blev dock vår vän Med Samraoui från Algeriet utan visum och missade därför kongressen.

I övrigt hade ICCF-US, främst genom Ruth Ann Fay, gjort ett mycket bra jobb. Det fanns smörsångare à la barbershop, en jazzkvintett och pianobar, sådant som man kan förknippa USA med, vid invigningen och banketten.

Som brukligt är var allt i stor stil! Det var många nya ansikten från Nordamerika och allt var trevligt arrangerat.

När det gäller kongressbesluten så var de mest revolutionerande att man tar bort den andra tidsöverskridningen (TÖ) i e-postturneringar och att det blir 60 dagar för 10 drag i normala ICCF-turneringar spelade enbart per e-post. Min personliga reflexion är att ICCF fortfarande tycks ha regler som utgår ifrån att det aldrig är några problem med e-post. Man utgår ifrån att all e-post kommer fram. Hårddiskkraschar, serverproblem och dylikt, sådant har ICCF inget om i reglerna. Det kan också dyka upp problem när man skickar dragkopior till en databas. Själv känner jag att det är nödvändigt att skaffa en plats dit kopiorna på dragen skickas för att undvika ändringar av e-breven, och en regel som säger att skulle en hårdisk krascha eller något annat problem uppstå så ska man inom fem dagar kontakta TL och motståndarna, så att vi slipper situationer där spelare är tysta en månad och sen dyker upp och säger: "Men



Bakre raden: Grayling Hill (USA), Ruth Ann Fay (huvudorganisatör, USA) och Max Zavanelli (ordförande i ICCF-US). Främre raden: Ralph Marconi (Zondirektör för Nordamerika, Kanada), Pedro Hegoburu (Marknadsdirektör i ICCF, Argentina) och Frank Campell (ICCFs pressman, USA).

min server var ju nere." De borde kunna gå till närmaste Internetkafé och sända e-post i ett sådant fall...!?

Nåväl, postreglerna växte förmodligen fram på samma sätt, problem identifierades och så småningom kom nya regler. I postreglerna så finns två TÖ kvar, förslag om att ändra detta blev nedröstat vid kongressen. Och så tog ICCF bort alla rekkrav ur reglerna och ändrade tiden från när tyst utträde ska räknas från sex månader till fyra månader. Det nya regelverket ska börja gälla i ICCF:s turneringar från den 1 januari 2001. När detta skrivs har

ICCF ännu inte presenterat reglerna i skrift, men om detta bara sker i tid så avser SSKK att använda de nya reglerna i turneringar startade efter den 1 januari 2001.

Vidare visade ICCF mod och vågade ändra reglerna för att kvalificera sig för SIM så att det nu krävs resultat två kategorier bättre än IM - d v s IM räknas gå vid 2450 och SIM vid 2500. Det är ett bra beslut. Jag hävdade att detta var nödvändigt redan när beslutet om SIM trummades igenom i Riga 1998. Där emot ville ICCF inte alls gå på min linje att

Forts på sidan 45

Resultatservice

Tomas Carnstam, SSKK, Dag Hammarskjölds väg 5 B kv, 224 64 Lund.
Epost: tc@maths.lth.se

SM 1999	18	NordBalt Cup semifinaler	23
Klass M, 1 och 2	18	SSKK 60 år	24
Lag-SM 2000	20	Harry Åhman Memorial A	24
Veteranklassen	21	Harry Åhman Memorial B	24
Junior-SM 1999	21	Korning Memorial	25
Cup 2000, semifinaler	22	Internationella lagmatcher	27
Cup 97, final	23		

Resultatredovisning på Internet

<http://move.to/sskk>

SSKKs turneringar. Den givna startpunkten för varje nättutflykt i den stora korrvälden. Vår hemsida redovisar alla svenska grupper från 1988 och framåt.

<http://www.algonet.se/~kastell/sskk>

Allt om våra epost-turneringar.

<http://www.iccf.com>

ICCFs turneringar. Här kan man exempelvis följa SSKK-medlemmarnas framfart i Lag-EM, Lag-OS och VM-cykeln.

<http://www.iccf.com/mect/mectindex.html>

Följ den starkaste korrtureringen genom tiderna, Millennium Email Chess Tournament, med Ulf Andersson i en av huvudrollerna. Uppdatering en gång i månaden.

<http://www.chessmail.com>

Kompletterar ICCFs hemsida på ett utmärkt sätt.

<http://home5.inet.tele.dk/kskakdsu/index.htm>

Danska schackförbundets korrvavelning.

<http://www.torget.se/users/a/assiac>

Rykande het information om Östersjötureringar (BSTT VII).

Lag-SM 2000	p	rest	%
SS Manhem	2½	+29	83
Chess Medicus	7½	+22	75
SK Rockaden I Sthlm	4	+26	67
SK Rockaden II Sthlm	2	+29	67
Sollentuna SK	5	+24	62
Hedemora SS	2½	+27	50
Upsala ASS	3	+25	43
Vällingby SS	3½	+23	39
SS Luleå	2	+19	15

Lag-SM 2000 bord 1		00-05-02	1	2	3	4	5	6	7	8	9	p	rest
1 Dan Olofson	SK Rockaden I Sth	■	+8
2 Johnny Becker	Hedemora SS	.	■	+8
3 Erik Malmstig	Sollentuna SK	.	.	■	+8
4 Lennart Rydholm	SS Manhem	.	.	.	■	+8
5 Thomas Franzén	Upsala ASS	■	+8
6 Rune Degerhammar	Chess Medicus	■	.	1	.	1	+7
7 Matts Unander	Vällingby SS	■	.	.	.	+8
8 Tobias Pettersson	SS Luleå	0	.	.	■	.	0	+7
9 Henri Majanmaa	SK Rockaden II Sth	■	.	+8

Lag-SM 2000 bord 2		00-05-02	1	2	3	4	5	6	7	8	9	p	rest
1 Jonas Sandbom	SK Rockaden I Sth	■	.	½	.	.	.	½	1	.	.	2	+5
2 Peter Korning	Hedemora SS	.	■	.	.	.	0	.	1	.	.	1	+6
3 Hector Horta	Sollentuna SK	½	.	■	.	½	½	½	1	.	.	3	+3
4 Stefan Rilberg	SS Manhem	.	.	.	■	½	.	.	1	.	.	1½	+6
5 Ingvar Eriksson	Upsala ASS	.	.	½	½	■	½	.	1	.	.	2½	+4
6 Orvar Helander	Chess Medicus	.	1	½	.	½	.	.	½	.	.	2½	+4
7 Rikard Backelin	Vällingby SS	½	.	½	■	1	.	2	+5
8 Erik Näckholm	SS Luleå	0	0	0	0	0	½	0	■	0	½	½	
9 Claes Eklund	SK Rockaden II Sth	1	■	1	+7

Lag-SM 2000 bord 3		00-05-02	1	2	3	4	5	6	7	8	9	p	rest
1 Joakim Andersson	Rockaden I Sth	■	½	½	+7
2 Göran Seger	Hedemora SS	.	■	.	.	½	½	+7
3 Lars H Carlsson	Sollentuna SK	.	.	■	½	½	.	1	+6
4 Joachim Berggré (Næser)	SS Manhem	.	.	.	■	+8
5 Ulf Norevall (Foster)	Upsala ASS	.	½	.	.	■	½	+7
6 Sven Rydhög	Chess Medicus	½	■	1	.	.	1½	+6
7 Östen Nordström	Vällingby SS	■	½	.	½	+7
8 Jan Englund	SS Luleå	.	.	½	.	.	0	½	■	½	.	1½	+4
9 Magnus Jakobsson	Rockaden II Sth	.	.	½	½	■	1	+6

Lag-SM 2000 bord 4		00-05-02	1	2	3	4	5	6	7	8	9	p	rest
1 Kurt Savegren	SK Rockaden I Sth	■	½	1	.	.	.	1½	+6
2 Bo Eklund	Hedemora SS	.	■	.	.	.	0	1	.	.	.	1	+6
3 Jenö Vagasy	Sollentuna SK	.	.	■	.	1	1	+7
4 Olle Alfredsson	SS Manhem	.	.	.	■	.	.	1	.	.	.	1	+7
5 Jonas Magnusson	Upsala ASS	.	.	0	.	.	.	0	.	.	.	0	+6
6 Thomas Pettersson	Chess Medicus	½	1	■	1	.	.	2½	+5
7 Paul Svedberg	Vällingby SS	0	0	.	0	1	0	■	.	.	.	1	+3
8 Peter Lindberg	SS Luleå	■	.	.	+8
9 Oskar Revelj	SK Rockaden II Sth	■	.	+8

Sollentunas nollor på bord 4 har strukits (spelet återupptas).

Veteran-SM

VETERAN-SM 1999		99-08-30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	p	rest
1 Kurt Hjortstam	Alingsås	■	½	0	0	0	½	1	1	1	.	4	
2 Bengt Roxendal	Bankeryd	½	■	1	0	½	½	1	1	1	.	5½	
3 Ulf Norevall	Uppsala	1	0	■	1	.	0	1	1	0	.	4	+1
4 Rolf Axelsson	Kalmar	1	1	0	■	½	½	1	1	½	.	5½	
5 Kurt Savegren	Johanneshov	1	½	.	½	■	½	1	1	½	.	5	+1
6 Gunnar Staf	Lund	½	½	1	½	½	■	1	1	1	.	6	
7 Birger Bäckström	Hagfors	0	0	0	0	0	0	■	0	0	.	0	
8 Stig Carlsson	Dalsjöfors	0	0	0	0	0	0	1	■	.	.	1	+1
9 Bengt Ward	Stenungsund	0	0	1	½	½	0	1	.	■	.	3	+1

VETERAN-SM 2000		00-09-11	1	2	3	4	5	6	7	8	9	p	rest
1 John Collett	Enebyberg	■	+8
2 Bengt Roxendal	Bankeryd	.	■	+8
3 Birger Bäckström	Hagfors	.	.	■	+8
4 Olle Alfredsson	Kungälv	.	.	.	■	+8
5 Roland Norevall	Gävle	■	+8
6 Gunnar Staf	Lund	■	+8
7 Kurt Savegren	Johanneshov	■	+8
8 Harry Runström	Tibro	■	.	.	.	+8
9 Bo Hegg	Älvängen	■	.	+8

Klass V

V:137		99-12-13	1	2	3	4	5	6	7	p
1 Jenö Vagasy	Sollentuna	■	1	0	0	0	0	1	2	
2 Anders Sällberg	Gnosjö	0	■	0	0	0	0	0	0	
3 John Collett	Enebyberg	1	1	■	.	½	0	1		
4 Ingemar Zerpe	Norrköping	1	1	.	■	0	0	1		
5 Lars H Carlsson	Stockholm	1	1	½	1	■	½	1	5	
6 Olle Alfredsson	Kungälv	1	1	1	½	1	■	1	5½	
7 Ernst Jonson	Trångsund	0	1	0	0	0	0	■	1	

V:139		00-09-11	1	2	3	4	5	6	7	p
1 Ernst Jonson	Trångsund	■	
2 Rolf Axelsson	Kalmar	.	■	
3 Ulf Norevall	Uppsala	.	.	■	
4 Arne Andersson	Kristianstad	.	.	.	■	
5 Sven Holmberg	Bollnäs	■	.	.	.	
6 Kurt Hjortstam	Alingsås	■	.	.	
7 Sven Breimar	Sollentuna	■	.	

V:138		00-03-17	1	2	3	4	5	6	7	p
1 Helge Wallin	Tierp	■	½	½	
2 Sven Ferm	Visby	½	■	1	.	.	0	1		
3 Rune Lindberg	Karlstad	½	0	■	0	.	0	.		
4 Stig Östblom	Gävle	.	.	1	■	1	½	1		
5 Nils Erlandsson	Hultsfred	0	0	■	.	
6 Stig Härwell	Ystad	.	1	1	½	1	■	1		
7 Folke Persson	Tierp	.	0	.	0	.	0	■		

V:140		00-10-13	1	2	3	4	5	6	7	p
1 Ernst Jonson	Trångsund	■	
2 Stig Härwell	Ystad	.	■	
3 Bengt Ward	Stenungsund	.	.	■	
4 Lennart Särndal	Haninge	.	.	.	■	
5 Sune Dahnberg	Falkenberg	■	.	.	.	
6 Bengt Lindqvist	Vänge	■	.	.	
7 Sven Ferm	Visby	■	.	

Junior-SM

JUNIOR-SM 1999		99-12-06	1	2	3	4	5	6	7	p	rest
1 Daniel Pettersson	Bara	■	1	.	.	1	.	1	.	3	+3
2 Anton Frisk Kockum	Uddevalla	0	■	½	.	1	.	1	.	2½	+2
3 Joachim Holm	Skara	.	.	½	.	.	0	.	1	1½	+3
4 Mikael Svensson	Landskrona	.	.	.	■	0	0	1	.	1	+3
5 Niklas Carlström	Hallsberg	0	0	1	1	■	0	1	.	3	
6 Erik Cederlöf	Örsundsbro	.	.	.	1	1	■	1	.	3	+3
7 Anders Svensson	Henån	0	0	0	0	0	0	■	.	0	

SSKK 60 år		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	p	rest
1. Dan Olofson	Spånga	■	½	·	½	½	1	½	1	0	½	1	1	1	·	½	8	+2
2. Rune Holmberg	Möndal	½	■	·	½	·	½	·	·	½	½	½	·	·	½	½	4	+6
3. Jörgen Nilsson	Norrköping	·	·	■	½	0	½	½	·	0	0	1	1	½	½	½	5	+3
4. Brice Boissel	Frankrike	½	½	½	■	½	0	·	½	0	½	1	·	½	½	½	5½	+2
5. John G Brookes	England	½	·	1	½	■	·	·	0	½	1	½	1	½	·	·	5½	+5
6. Rudolfo Binelli	Argentina	0	½	½	1	·	■	½	·	0	½	½	·	·	0	½	4	+4
7. Rene du Cret	USA	½	·	½	·	·	½	■	·	·	·	1	½	·	·	·	3	+9
8. Jens Ove Fries Nielsen	Danmark	0	·	·	½	1	·	·	■	½	0	½	·	·	·	½	3	+7
9. Olita Rause	Lettland	1	½	1	1	½	1	·	½	■	½	1	·	1	1	½	9½	+2
10. Franko Lukez	Nybro	½	½	1	½	0	½	·	1	½	■	1	·	½	½	½	7	+2
11. Stig Lundholm	Helsingborg	0	½	0	0	½	½	0	½	0	0	■	·	0	½	0	2½	+1
12. Jon Edwards	USA	0	·	0	·	0	·	½	·	·	·	·	·	½	½	1	1½	+8
13. Reijo Hiltunen	Finland	0	·	½	½	½	·	·	·	0	½	1	·	■	½	0	3½	+5
14. Norberto Patrici	Argentina	·	½	½	½	·	1	·	·	0	½	½	½	½	■	½	5	+4
15. Andreas Bachmann	Tyskland	½	½	½	½	·	½	·	½	½	½	1	½	1	½	■	7	+2

IGM-titel: 8 Start: 98-11-15

Harry Åhman Memorial A		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	p	rest	
1. Dominique Bouchez	Frankrike	■	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
2. Pedro Hegoburu	Argentina	1	■	1	·	·	·	·	1	·	·	·	·	·	·	·	1	4	+10
3. Søren Peschardt	Danmark	1	0	■	0	0	·	0	0	0	½	0	0	½	½	½	3	+1	
4. Giora Peli	Israel	1	·	1	■	·	·	·	·	·	1	·	1	½	1	½	5½	+8	
5. Heikki Brusila	Finland	1	·	1	·	■	·	1	0	·	½	½	0	½	½	0	5	+4	
6. Neville Correa A Leone	Brasilien	1	·	·	·	·	■	·	·	·	·	·	·	·	½	·	1½	+12	
7. Erik Larsson	Landskrona	1	·	1	·	0	·	■	·	0	·	½	0	½	½	½	4	+5	
8. Olavi Halme	Finland	1	0	1	·	1	·	·	■	0	·	½	·	½	0	·	4	+6	
9. Leif Åhman	Härnösand	1	·	1	·	·	·	1	1	■	1	·	0	½	½	½	6½	+5	
10. Alan Borwell	Skottland	1	·	½	·	½	·	·	0	■	½	0	½	½	½	½	4	+5	
11. Georg Walker	Schweiz	1	·	1	0	½	·	½	½	·	½	■	0	½	½	0	5	+3	
12. Kjell Tore Sandum	Norge	1	·	1	·	1	·	1	·	1	1	■	1	½	1	9½	+4		
13. Östen Nordström	Stockholm	1	·	½	0	½	·	½	½	½	½	½	0	■	½	½	5½	+2	
14. John Vivante-Sowter	England	1	·	½	½	½	½	½	½	1	½	½	½	½	½	■	1	8	+1
15. Wim H Boom	Holland	1	0	½	0	1	·	½	·	½	½	1	0	½	0	■	5½	+2	

IM-titel: 9 Start: 99-03-01

Harry Åhman Memorial B		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	p	rest
1. Per Lundgren	Alnö	■	½	½	1	½	½	1	1	½	1	·	½	0	1	½	8½	+1
2. Guillermo Etchechoury	Argentina	½	■	1	½	·	0	½	0	½	1	·	1	½	1	1	7½	+2
3. Roald Berthelsen	Norge	½	0	■	½	0	1	0	0	0	1	·	½	0	·	½	4	+2
4. Joakim Andersson	Järfälla	0	½	½	■	½	0	½	½	·	1	0	½	½	·	0	4½	+2
5. Per-Erik Berglund	Göteborg	½	·	1	½	■	0	0	½	0	1	½	0	½	·	·	4½	+3
6. Martin Christoffel	Schweiz	½	1	0	1	1	■	1	½	½	1	½	1	½	½	½	9½	·
7. Karl de Smet	Belgien	0	½	1	½	1	0	■	0	0	1	·	½	½	·	0	5	+2
8. Thed Klauner	Luxemburg	0	1	1	½	½	½	1	■	½	1	0	½	½	·	½	7½	+1
9. Khalid Chorfi	Marocko	½	½	1	·	1	½	1	½	■	1	½	1	1	·	½	9	+2
10. Jose Ranilla	Peru	0	0	0	0	0	0	0	0	0	■	0	0	0	0	0	0	0
11. John M T Ryan	Irland	·	·	·	1	½	½	·	1	½	1	■	½	·	·	½	5½	+6
12. Thorallur B Olafsson	Island	½	0	½	½	1	0	½	½	0	1	½	■	½	·	0	5½	+1
13. Alain Rogemont	Frankrike	1	½	1	½	½	½	½	½	0	1	·	½	■	1	½	8	+1
14. Ragnar Wikman	Finland	0	0	·	·	·	½	·	·	1	·	·	0	■	½	2	+8	
15. Josef Mrkvice	Tjeckien	½	0	½	1	·	½	1	½	½	1	½	1	½	½	■	8	+1

IM-titel: 9½ Start: 99-03-01

Korning Memorial		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	p	rest
1. Michiel Plomp	NLD	■	½	½	½	½	1	0	1	½	1	½	1	½	½	·	8	+1
2. Jindrich Trapl	CZE	½	■	1	0	½	½	0	½	1	0	½	1	½	1	½	7½	·
3. Rudolf Maliangkay	NLD	½	0	■	½	1	½	0	½	½	½	½	1	·	0	0	5½	+1
4. Hans Marcus Elwert	GER	½	1	½	■	1	½	0	½	1	1	1	1	½	1	½	10	·
5. Jens Hartung Nielsen	DEN	½	½	0	0	■	½	0	1	½	½	½	1	0	½	0	5½	·
6. Mathias Rüfenacht	SWZ	0	½	½	½	½	■	½	½	0	½	½	0	½	½	½	5½	·
7. Joop van Oosterom	NLD	1	1	1	1	1	½	■	½	½	1	1	1	½	1	½	11½	·
8. Rolf Knobel	SWZ	0	½	½	½	0	½	½	■	½	1	0	½	0	1	½	6	·
9. Michael Read	ENG	½	0	½	0	½	½	½	½	■	0	½	½	0	1	0	5	·
10. Hans Tanggaard	DEN	0	1	½	0	½	1	0	0	1	■	1	0	½	0	½	6	·
11. Sven Jardorf	DEN	½	½	½	0	½	½	0	1	½	0	■	1	0	0	0	5	·
12. Lars Hyldkrog	DEN	0	0	0	0	0	½	0	½	½	1	0	■	0	0	½	3	·
13. Curt Hansen	DEN	½	½	·	½	1	1	½	1	1	½	1	■	1	1	1	10½	+1
14. Nikolaj Borge	DEN	½	0	1	0	½	½	0	0	0	1	1	1	0	■	0	5½	·
15. Jonny Hector	SVE	·	½	1	½	1	½	½	½	1	½	1	½	0	1	■	8½	+1

Kategori 13 IGM-titel: 8 poäng IM-titel: 5 poäng Start: 1998-03-01

Ulf Andersson

MECT		1	1	2	2	3	3	4	4	5	5	6	6	p	rest
1. Ulf Andersson	Sverige	■	■	·	·	·	·	½	·	·	½	·	·	1	+8
2. Erik Bang	Danmark	·	·	■	■	½	·	½	0	½	½	·	·	1½	+6
3. Hans-Marcus Elwert	Tyskland	·	·	½	·	■	■	1	½	½	·	·	·	2½	+6
4. Joop van Oosterom	Holland	½	·	½	1	0	½	■	■	½	·	·	·	3	+4
5. Harald Tarnowiecki	Österrike	·	½	½	·	½	·	½	·	■	■	·	·	2	+6
6. Gert Timmerman	Holland	·	·	·	·	·	·	·	·	·	·	■	■	0	+10

OS 12 final, bord 1		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	p	rest
1. Gilberto Fraga Portilho	Brasilien	■	½	·	·	·	·	0	·	·	½	·	·	1	+8
2. J Zapletal/Jindrich Trapl	Tjeckien	½	■	·	·	½	·	½	½	·	½	·	·	2½	+6
3. Moh. Bin Khalid Al-Thani	Qatar	·	·	■	0	·	½	½	·	·	·	·	·	1	+8
4. Janis Vitomskis	Lettland	·	·	1	■	½	½	½	·	½	½	1	½	5	+3
5. Joachim Neumann	Tyskland	·	½	·	½	■	1	0	·	½	½	·	·	3	+5
6. Rudolf Maliangkay	Holland	·	·	½	½	0	■	½	0	½	½	1	·	3½	+3
7. Tunc Hamarat	Österrike	1	½	½	½	1	½	■	·	½	·	½	½	5	+2
8. Ulf Andersson	Sverige	·	½	·	·	·	1	·	■	½	½	·	·	2½	+7
9. Rolf Knobel	Schweiz	·	·	·	½	½	½	½	½	■	·	·	·	2½	+6
10. David Kilgour	Skottland	½	½	·	½	½	½	·	½	·	■	1	·	4	+4
11. Gordon Greig	Canada	·	·	·	0	·	0	½	·	·	0	■	·	½	+7
12. Valentinas Normantas	Litauen	·	·	·	½	·	·	½	·	·	·	·	■	1	+9

Tre klara matchsegrar

Av Sture Olsson

Under hösten har slutpunkten satts för tre av de vänskapslandskamper som SSKK har varit engagerat i på senare år. Det är med glädje och stolthet jag som svensk lagkapten kan lägga lika många klara matchsegrar till handlingarna, i mötena med de exotiska motståndarna Hongkong, Kuba och Uruguay.

Svensk lagkapten förresten – i två av de ovannämnda matcherna vikarierade faktiskt den tappra Einar Ljungström som svensk lagkapten – och han skall själv på annan plats få redogöra för sina mödor och vedermödor i denna emellanåt otacksamma roll. Själv kan jag enkelt sammanfatta matchen mot Hongkong: de smärre problem som uppstod löstes i gott samförstånd med de två gentleman som var motståndarlagets kaptener, Michael Spooner och Leung Hin Sing (Henry Leung). Den definitiva resultat Tabellen presenteras härintill; lägg märke till den imponerande svenska kraftsamlingen vid toppborden: vid bord 1-3 en bara alltför sällsynt trojka spända framför det svenska ekipaget, trenne IM ur SSKK:s styrelse och vid bord 5 ett inte mindre angenämt gästspel av det internationella korrschackets grand old man.

Jag kan nu bekräfta det som befarades redan i föregående lagledarrapport: matchen mot Argentina är uppskjuten på obestämd tid. I stället börjar en match mot Spanien den 1 januari, till hälften med spel via e-post och till hälften via traditionell post. Ett fåtal platser i det svenska laget är faktiskt fortfarande obesatta varför en snabb anmälan kan löna sig!

Följande individuella resultat har influiter

efter den senaste avrapporteringen i Korrschack:

SVERIGE		v s		USA	
2 Bengt Dovrinder	Kumla	- /		David Eisen	
28 Fredrik Jacobsen	Stockholm	/ -		J Caliguire jr	
40 Weine Ångström	Söderköping	1 1		A Cacas	
54 Björn Enoksson	Lund	0 0		Norman Wyatt	
55 Torbjörn Friberger	G.Köpinge	0 0		L R Thompson	
SVERIGE		v s		KANADA	
6 Stefan Rillberg	V Frölunda	1 1		Pierre Hebert	
24 Josip Vrabec	Brunflo	1 1		Chris Fulker	
26 Nils-Åke Nilsson	Boden	- /		David Lonsdale	
SVERIGE		v s		SLOVENIEN	
9 Susanne Hansson	Göteborg	/ 0		Branko Oresk	
SVERIGE		v s		UNGERN	
6 Bengt Hägglund	Domsjö	0 0		Zsolt Timár	
15 Christer Johansson	Täby	/ 0		Zoltán Blázsik	
28 Alfred Thomassen	Falkenberg	0 0		Róbert Barnáth	
31 Olle Alfredsson	Kungälv	1 -		Csaba Hadrik	
32 Ari Oinonen	Skövde	- 0		S Daróczy	
33 Rune Lindberg	Karlstad	/ 0		Zsolt Kovács	
36 Reijo Neva-Juoni	Borlänge	0 0		Tibor Ruszin	
SVERIGE		v s		ÖSTERRIKE	
4 Sture Olsson	Uppsala	- /		FThannhausser	
9 Bengt Hägglund	Domsjö	0 0		Franz Patocka	
13 Jan Sandberg	Jönköping	- /		Erich A Gindl	
15 Kristjan Hallberg	Göteborg	/ /		Egon Stadler	
18 Jan Johansson	Västerås	/ /		J Fürnkranz	
29 Mikael Kastell	Asarum	1 /		Jürgen Schmidt	
30 Börje Ivegård	Stockholm	1 1		Heinrich Zödl	
31 Alfred Thomassen	Falkenberg	0 0		R Löschnauer	
34 Ari Oinonen	Skövde	/ 0		Richard Kuni	
SVERIGE		v s		ENGLAND	
2 Stefan Andéer	Östersund	- /		C Granbourne	
6 Jan Bennborn	Solna	/ 1		Les Ackerley	
13 Tomas Siffver	Älvsjö	0 /		Walt de Cort	
14 Jan Johansson	Västerås	- 0		B Hanison	
22 Per Petersen	Malmö	1 1		Chris Dowell	
23 Anders Willén	Västerås	1 /		T Winstanley	
24 Kaarlo Book	Smålandsstenar	1 1		Mickey Blake	
34 Lars Backlund	Oxelösund	1 1		J Rawlings	

Motståndare	Start	Bord	Ställning	Rest
Hongkong	970901	15	19½-10½	
Uruguay	980115	15	20-8	
Kuba	980501	3 (12)	4 - 2	
USA	981115	60	41-31	+48
Kanada	990101	34	33-16	+19
Slovenien (e-post)	990901	20	15-20	+5
Ungern	991101	37	7½-25½	+41
Österrike	000301	40	17½-26½	+36
England NCCC	000601	35	16-4	+50

SVERIGE		v s		HONGKONG	
1 Tomas Carnstam	Lund	1 ½		Henry Leung	
2 S-Åke Kronberg	Helsingborg	1 1		Glenn Turner	
3 Per Söderberg	Bromma	1 1		Allan Johnston	
4 Walter All	Bromma	½ ½		M Spooner	
5 Erik Larsson	Landskrona	1 ½		Luk Luen Wah	
6 Einar Ljungström	Kalmar	0 0		Paul Raynes	
7 Jan Sandberg	Jönköping	½ ½		Tsan Hon Ki	
8 Per-Gösta Högborg	Stockholm	½ ½		Kuo Tso Chi	
9 Björn Johanson	Alingsås	1 0		Scott Adams	
10 Christer Johansson	Täby	1 1		J Ssegerinya	
11 Susanne Hansson	Göteborg	1 1		Terrence Hole	
12 Lars Rylner	Jönköping	1 1		Ho Yin Ping	
13 Berndt Holmqvist	Västerås	1 1		L Jones	
14 Rune Lindberg	Karlstad	½ 0		John Koh	
15 Mats Edmark	Täby	0 0		Dominic Chin	

SVERIGE		v s		URUGUAY	
1 S-Åke Kronberg	Helsingborg	1 1		Mario Davila	
2 Per Söderberg	Bromma	½ 0		Daniel Ruzo	
3 Uno Nilsson	Långås	1 1		Julio C Luzardo	
4 Einar Ljungström	Kalmar	1 ½		Juan Betancurt	
5 Kjell Pettersson	Solna	½ 1		E Hernandez	
6 Jan Sandberg	Jönköping	1 1		Rafae Galvan	
7 Tomas Siffver	Älvsjö	½ 1		Edgardo Attilio	
8 Kjell-Åke Andersson	Skoghall	1 1		César Sacco	
9 Anders Willén	Västerås	0 0		Carlos Cardozo	
10 Anders Brissman	Tibro	1 1		Andrés Choca	
11 Mats Edmark	Täby	§ §		M de Souza	
12 S Salomonsson	Helsingborg	1 1		M C Saravia	
13 Peter Olsson	Uddevalla	0 0		J Figuero	
14 Björn Enoksson	Lund	1 0		Walter Sosa	
D Susanne Hansson	Göteborg	1 1		Nancy Birriel	

SVERIGE		v s		KUBA	
1 Jan Käiveus	Kalmar	- -		J L D Cartanüet	
2 Bengt Hägglund	Ö-vik	- -		R Lopez Ruiz	
3 Jan Höglund	Uppsala	- -		Enrique Abreu	
4 Kristjan Hallberg	Göteborg	1 ½		Corujedo	
5 Per Sörenfors	Malmö	½ ½		Luis Gonzalez	
6 Jan Sandberg	Jönköping	½ ½		Armando Perez	
7 Einar Ljungström	Kalmar	1 ½		F Acosta Ruiz	
8 Rune Lindberg	Karlstad	- -		Jorge C Salinas	
9 Elof Ölander	Sundbyberg	- -		José Perera	
10 Tomas Siffver	Älvsjö	- -		Arturo Imberno	
11 Peter Olsson	Uddevalla	- -		David H Molina	
12 Stig Österberg	Haninge	- -		Luis Ramirez	

ICCF-starter

VM24s	13	Conny Persson, Göteborg
MNT	90	Ulf Norevall, Uppsala
MNTe	15	C-Göran Olausson, Olofstorp
MNTe	16	Göran Carlsson, Huskvarna
MNTe	18	K Lagerborg, Johanneshov
WO	21	Henry Erlandson, Gyttorp
EM64s		R Degerhammar, Kristianstad
EM64s		Rune Holmberg, Mölndal
EM	1276	Bo Lindström, Sandviken
EH	1325	Kjell Johansson, Skårhamn
EO	16	Ulf Vogel, Dalby
EO	18	Stig Österberg, Haninge
EO	25	Reijo Neva-Juoni, Borlänge
EO	26	Allan Tholin, Karlstad
TT 3/90	F	Jan Högborg, Askim
TT 7/90	F	Jan Högborg, Askim
TT 3/92	F	Bo Wiker, Fagersta
TT 3/92	F	Rune Lindberg, Karlstad
TT 7/95	s1	Alfred Thomassen, Falkenberg
TT 5/97	s1	Bo Sjögren, Märsta
TT 9/00	3	Bo Wiker, Fagersta

Hur kommer jag med i SSKK-matcherna?

Vänskapslandskamperna är idealiska alternativ för den som försiktigt vill pröva på internationellt spel utan att känna sig mogen för att börja i en turneringsgrupp. I varje match spelar man som regel två partier. Anmälan sker till SSKK:s postgironkonto 52052-8. Startavgiften är 50 kr per match. Ange spelklass och/eller rankingtal vid anmälan samt om du föredrar eller kan tänka dig spel via e-post. Alla SSKK-medlemmar är välkomna, oavsett spelstyrka och tidigare erfarenheter av internationellt spel. Vi startar som regel 2-3 nya matcher per år.

Två resor

Av Einar Ljungström

För drygt tjugo år sedan bodde jag som utbytesstudent i Bolivia under ett år. Där kom jag för första gången i kontakt med ett annat tidsbegrepp - *hora boliviana* eller boliviansk tid. Detta innebär att ett avtalat möte vid ett bestämt klockslag sällan eller aldrig betyder att mötas just då, utan snarare en halvtimme eller halvannan timme senare eller kanske inte alls. Det var ingenting som bekymrade de människor jag skulle träffa, men jag kunde med min svenska, nordeuropeiska och lutheranska bakgrund aldrig förlika mig med detta under min årslånga vistelse i landet.

Efter resan var det naturligt att knyta an till latinamerikaner i Sverige och jag insåg snabbt att tidsbegreppet var universellt för den delen av världen; det fanns även en chilensk, uruguayansk, peruansk motsvarighet till detta. När jag blev tillfrågad att vara lagledare för SSKK i två landskamper med motstånd från Kuba och Uruguay, förstod jag att en sådan kunskap kunde vara värdefull, lika mycket som mina språkkunskaper.

Kuba - det blev en tummetott

Jag har även besökt Kuba vid två tillfällen och min kännedom om detta samhälle har möjligen haft betydelse för att en del av landskampen trots allt kunde lotsas i hamn. Ytterligare en orsak kan vara att jag äger en stor portion envishet och vilja att uppnå vissa mål.

Mycket kan sägas om det kubanska samhället, men oavsett vilken syn man har vill jag

påstå att det finns ett antal viktiga faktorer som speciellt har påverkat denna tragikomiska match:

Det kubanska postväsendet

Oavsett om det gäller tiden före revolutionen, Kuba under Sovjetepoken eller den isolerade tiden efter Östeuropas sammanbrott, har postgången alltid varit dålig. Att skicka brev från Havanna har fungerat relativt väl, men att skicka brev till Kuba och sedan få svar därifrån kan vara en mardrömsupplevelse - något som de svenska deltagarna mycket väl känner till numera!

USA:s handelsblockad

Under fyrtio års tid har Kuba varit utsatt för en handelsblockad som hindrat amerikanska företag att sälja produkter till Kuba. Det har även gällt företag i andra länder som har amerikanska underleverantörer eller tillverkar produkter med amerikansk licens, även indirekt där företag har haft att välja mellan att sälja sina varor till Kuba eller komma in på den amerikanska marknaden. På så vis blev beroendet till Sovjetunionen och Östeuropa i det närmaste totalt och efter sammanbrottet blev den ekonomiska situationen snabbt ytterst svår. Det är en av förklaringarna till varför detta med PC (Personal Computer) knappast existerar på Kuba, och utan detta hjälpmedel blir även e-postschack besvärligt.

Den latinamerikanska mentaliteten

Denna spelar kanske mindre roll i detta läge eftersom Kuba alltid satsat hårt på idrott och

internationella kontakter, men jag har i alla fall i min korrespondens med Kubas lagledare märkt tydliga *mañana*-tendenser.

SSKK-FECAP - provningarnas tid

Efter en viss fördröjning startade matchen på ett för Kubas del lämpligt datum: 1 maj 1998. Jag fick snabbt kontakt med min motståndare, tillika lagledare för det kubanska laget, señor Acosta. Vi rivstartade med ... två drag - eller to m 4 maj - innan han försvann i något som föreföll vara yttersta cyberrymden. Det skulle visa sig att det inte var något undantag utan helt enkelt så som våra partier skulle komma att genomföras och överhuvudtaget kontakten med Kuba. Señor Acosta var en upptagen man, som reste landet runt och hjälpte till vid olika nationella och internationella schackturneringar. Detta faktum hade dock varit lättare att acceptera om han innan frånvaron hade meddelat mig vad han skulle göra och hur länge. Så skedde dock alltför sällan och får väl tillskrivas den latinamerikanska mentaliteten.

I slutet av augusti hade jag fått information från en hel del spelare som knappt eller inte alls hade någon kontakt med sina respektive motståndare. I september avbröt Mats Edmark sitt spel av personliga skäl och två månader senare tröttnade Kaj Andersson och bad att få bytas ut. Det finns mycket kritik att ge den kubanska lagledningen, men vid dessa tillfällen agerade señor Acosta mycket gentlemanmässigt och tillät bytena. De två som tillkom var Thomas Silfver och Bengt Hägglund, som ska ha all heder av att de med kort varsel gav sig in i en ny lagmatch, även om de på intet vis fick skörda frukterna av inhoppn.

Det rör sig

Hela matchen höll redan på att gå i stå, men under hösten och en kort bit in på det nya året provade vi nya vägar. Med hjälp av en av de

kubanska spelarna lyckades jag förmedla tre av våra spelares drag via e-post. Detta gav hopp om att matchen trots allt skulle kunna genomföras, men helt utan förklaring rann detta förfaringssätt ut i den karibiska sanden lika hastigt som det påbörjades.

I januari kom äntligen ett positivt besked, d v s några slutresultat! Per Sörenfors hade under hösten uppnått fördel i båda partierna, men det räckte inte riktigt ända fram utan det blev dubbelremier. Själv lunkade mina partier på i ojämn takt, men det ena tog ändå raskt slut i februari. Min motståndare gjorde flera oövertänkta drag som svart och gav upp i tjugonde draget: 2-1 till SSKK.

Einar Ljungström, Sverige

Francisco Acosta Ruiz, Kuba

Colle (D 03)

1.d4 Sf6 2.Lg5 e6 3.Sf3 Le7 4.Sbd2 d5 5.e3 0-0 6.Ld3 c5 7.c3 b6 8.Se5 h6(?) 9.h4!



En klassisk motstöt som inte innebär pjäsoffer, men visar på svagheter hos svart. Acosta hanterar fortsättningen mycket svagt.

9. - Lb7 10.f4 Se4 11.Lxe7 Dxe7 12.g4 Sd7 13.Sxd7 Dxd7 14.g5 cxd4 15.exd4 Dd6 16. Df3 Sxd2 17.Kxd2 h5? 18.Dxh5 Dxf4+ 19.Kc2 g6 20.Dh6 uppg.

Till exempel 20. - Dg4 21.h5 eller 20. - Tfc8 21.Taf1 Dxd4 22.Tf6!.

Stagnation

Våren 1999 var i stort sett ett enda långt mörker. Jag blev då och då påmind om att de

kubanska spelarna inte svarade på vare sig vanliga eller rekommenderade brev och det var egentligen endast vid tre bord det spelades - samtliga via e-post.

Efter att ha varit borta långa perioder och inte svarat på mina framstötter, fick jag i slutet av juli plötsligt ett e-postbrev från señor Acosta med innehållet att han förstod att han egentligen förlorat på tid men att han ändå svarade på mitt senaste drag. Då det trots allt rörde sig om en vänskapsmatch, svarade jag honom att jag om det varit en viktigare lagmatch krävt att jag skulle ha vunnit på tid, men att jag under dessa förhållanden trots allt var angelägen om att avsluta mitt parti vid schackbrädet. I partiet hade jag slarvat bort en bonde i mittspelet, men i det torn- och springarslutspel som uppstod var remin aldrig hotad och vi enades om delad poäng under sensommaren: 2½-1½.

Hopp - som dör ut

Sista augusti samlade jag ihop läget i matchen och kunde snabbt konstatera att det aldrig skulle gå att genomföra tolvbordsmatchen till ett normalt slut. Efter att ha överlagt med Sture Olsson, kom vi fram till att vi ändå skulle försöka avsluta de bord som kommit en bit på väg och Per Söderberg lovade att ta upp frågan med den kubanske delegaten under kongressen i Thun. Han fick då löfte om att en e-postväg skulle öppnas inom en månad. Efter att ha diskuterat med de kvarvarande svenska spelare, som kommit en bit på väg, beslutade jag då att föreslå señor Acosta att halvera matchen.

Det accepterades han den 17 november 1999 - och försvann upp i cyberrymden! Slutet blev därmed något tragikomisk: E-postvägen öppnades aldrig, tvärtom meddelade Jan Höglund att hans motståndare uppmanats att avbryta sina partier med anledning av att matchen var över. Huruvida detta borde räknas som dubbelseger för Jan eller inte kan

diskuteras, men jag gjorde det inte eftersom motståndaren uppenbarligen avslutade i god tro och inte borde straffas för det. Istället blev det Kristjan Hallberg som fick sista ordet. Med vinst som vit och remi som svart fastställde han slutresultatet: 4-2.

Jag meddelade en frånvarande señor Acosta om det inofficiella slutresultatet ett par gånger under våren 2000, men vet fortfarande inte om han känner till det. I juni skickade jag ett e-postbrev till den kubanske spelare som hjälpt oss under matchen och önskade en bekräftelse. Han svarade då att han var ytterst förvånad över mitt brev, eftersom han fått information från Kubas schackförbund om att man kommit överens med den svenske representanten (Per Söderberg - som inte känner igen denna vinkling!) vid kongressen i Thun!

Låt oss ändå avsluta denna historia i positiva ordalag. Jag vill sända ett stort tack till de svenska spelarna, som visat stort tålamod under de gångna åren, liksom till de kubaner som möjliggjorde att tre (nästan fyra) bord kunde färdigspelas. Vem vet: kanske kan en ny landskamp spelas någon gång, ty nu lär en e-postförbindelsen med Kuba är vara öppnad! Vi avslutar rapporten med Hallbergs vinstparti. Det får illustrera den svenska kämpaglöden, som gjorde att vi kunde slå tillbaka kubanerna utan ett enda förlustparti!

Kristjan Hallberg, Sverige
Corujedo, Kuba

Skotsk gambit (C 44)

1.e4 e5 2.Sf3 Sc6 3.d4 exd4 4.c3 d3 5.Lxd3 d5 6.e5 Sge7 7.h3 g6 8.Lg5 Lg7 9.De2 0-0 10.0-0 Le6 11.Sbd2 Dd7 12.a3 h6 13.Lf4 Lf5 14.Sb3 Tad8 15.Tfe1 Tfe8? 16.e6! Dc8 17.Lxf5 Sxf5 18.exf7+ Kxf7 19.Dd2 g5 20.Txe8 Kxe8 21.Te1+ Kf8 22.Lh2 Dd7 23.Sc5 Df7 24.Se6+ Kg8 25.Sxd8 Sxd8 26.Lxc7 Se6 27.Le5 Sc5 28.Lxg7 Kxg7 29.Te5 Se7 30.Dd4 uppg.

Åke Lundqvist 1913-2000

Av Lars Grahn

Stormästaren Åke Lundqvist har avlidit 87 år gammal. Trots att hans korrkarriär sträckte sig över 32 år så spelade han bara 87 partier, de flesta i VM-sammanhang. Han drog sig tillbaka från allt tävlingschack 1976.

Genom att det är så många år sedan han gjorde sitt sista drag är det alltför få som känner till hans framgångsrika schackbana.

När Åke Lundqvist intresserade sig för något gick han på djupet. Under andra världskriget var han en mycket framstående kryptoexpert. Sedan inleddes korrshackkarriären. Han blev Sverigemästare och kvalificerade sig till tre VM-finaler med en tredjeplats som bäst. Han tog farväl av schackvärlden 1976 och ägnade därefter sin mesta tid åt floran på sitt älskade Öland. Han belönades med Svenska Vetenskapsakademiens Linnémedalj år 1982. Dessutom gjorde han sig känd som översättare av tysk lyrik, främst Hölderlin och Rilke. Han åstadkom ett och annat under sina 87 år.

Åke Lundqvist valde inte den lätta vägen. Han var från födseln gravt hörselskadad och lärde sig att tala och läsa med föräldrarnas hjälp. Schackspelets regler tillgodogjorde han sig redan som femåring och han lär ha studerat tysk schacklitteratur när han var sju. I den fil kand som han tog i Uppsala 1938 ingick bland annat matematik och statistik.

Efter okupationen av Norge våren 1940 använde tyskarna telegrafledningar som gick över svenska västkusten och danskt territorium till Tyskland. Det gick en ström av

krypterade meddelanden över denna förbindelse. Lundqvist gjorde sin värnpliktstjänstgöring vid Försvarsstabens kryptoavdelning och det var han som fick ansvaret för den grupp som fick till uppgift att knäcka de tyska koderna. Till sin hjälp hade han ett par specialister och avancerade analysinstrument, men också blyertspennor och rutat papper. De tyska signalisterna var orutinerade och sände flera telegram med samma nyckel. Det underlättade forceringen. Därigenom fick Försvarsstabens kryptoavdelning i förväg information bland annat om operation Barbarossa den 22 juni 1941. Tillsammans med matematikprofessorn Arne Beurling knäckte han senare också den ryska Östersjöflottans krypterade trafik. Efter kriget fortsatte Lundqvist med forceringsverksamhet vid Försvarets radioanstalt. Hans analyser be-tecknades som geniala. Det var en schackspelare i arbete.

Korrshackkarriären började med en mästarklassgrupp i Sveriges Korrespondenschackförbunds tävlingsutbud hösten 1944. Lundqvist kom på andra plats efter Arvid Svensson, men enligt turneringsledaren Nils

Tegelman var Lundqvist den "moraliske segraren". Det lät han förstå i ett brev till "Herr 1: e byråsekr. Åke Lundqvist, Ängby":

Samtidigt som jag översänder rondlistan till mästarklass A, grupp 4, vill jag tacka Eder för det utomordentliga intresse Ni visat och det sätt på vilket Ni genomfört den förra turneringen. Edra partiglosseringar ha berett mig stort nöje och jag väntar med en viss spänning på Edra anmärkningar till partiet mot Arvid Svensson. Då jag nu uppflyttat Eder i högsta klassen är det inte bara ovannämnda synpunkter som gjort sig gällande utan det förhållandet att jag anser Eder som moralisk segrare.

Högaktningfullt
Nils Tegelman

Åke Lundqvist tog för vana att utförligt kommentera sina partier, under första åren på svenska och senare nästan uteslutande på tyska, vilket gör att vi nu har en utmärkt överblick över hans förstklassiga produktion. Säkert bidrog denna vana till att utveckla hans schackförståelse.

Tidskriftsservice 2001

SSKK förmedlar prenumerationer på Chess Mail (8 nr löpande) och Fernschach (kalenderår, 11 nr). Aktuella priser: **Chess Mail** 320 kr. **Fernschach** 280 kr (välj tysk/engelsk utgåva - eller båda för 400 kr). Beställning sker genom inbetalning på postgirokonto 778 40-7. Märk talongen "SSKK Tidskriftsservice" (alltså inte 520 52-8). För information och frågor, kontakta Robert Ericsson på e-postadress: robert.ericsson@home.se

Beslutet att låta Lundqvist vara med i korr-SM 1945 kan knappast klandras. Han segrade överlagset med Harald Malmgren på andra plats.

Så var det dags för internationellt spel för den språkbegåvade Lundqvist. Han fick nöja sig med att spela på bord 8 i en landskamp mot Brasilien 1946-48. De båda partierna mot FV Agarez slutade efter ett tjugotal drag. Två poäng till Sverige och inte särskilt mycket kommentarer i anteckningsboken. Mera arbetsamt blev det i en semifinalgrupp till VM 1. Han missade den första VM-finalen med en halv poängs marginal, men sedan deltog han i tre VM-finaler i rad. Vi ska se två partier från VM-final 2. Det första är ett härligt kampparti mot Eric Arnlind.

Eric Arnlind
Åke Lundqvist

Franskt (C 18)

VM-final 2, 1956-57

1.e4 e6 2.d4 d5 3.Sc3 Lb4 4.e5 c5 5.a3 Lxc3+ 6.bxc3 Dc7 7.Dg4 Se7

Här spelas för det mesta 7. - f5 för att gardera g7. Textdraget leder till svåröverskådliga förvecklingar, som Euwe, om jag minns rätt, har karakteriserat som en "självmordsvariant". Även Botvinnik, som införde det här spelsättet i mästarpraktiken, håller i dag varianten för alltför riskabel.

8.Dxg7 Tg8 9.Dxh7 cxd4 10.Se2 Sbc6 11.f4
Men inte 11.cxd4? Sxd4.

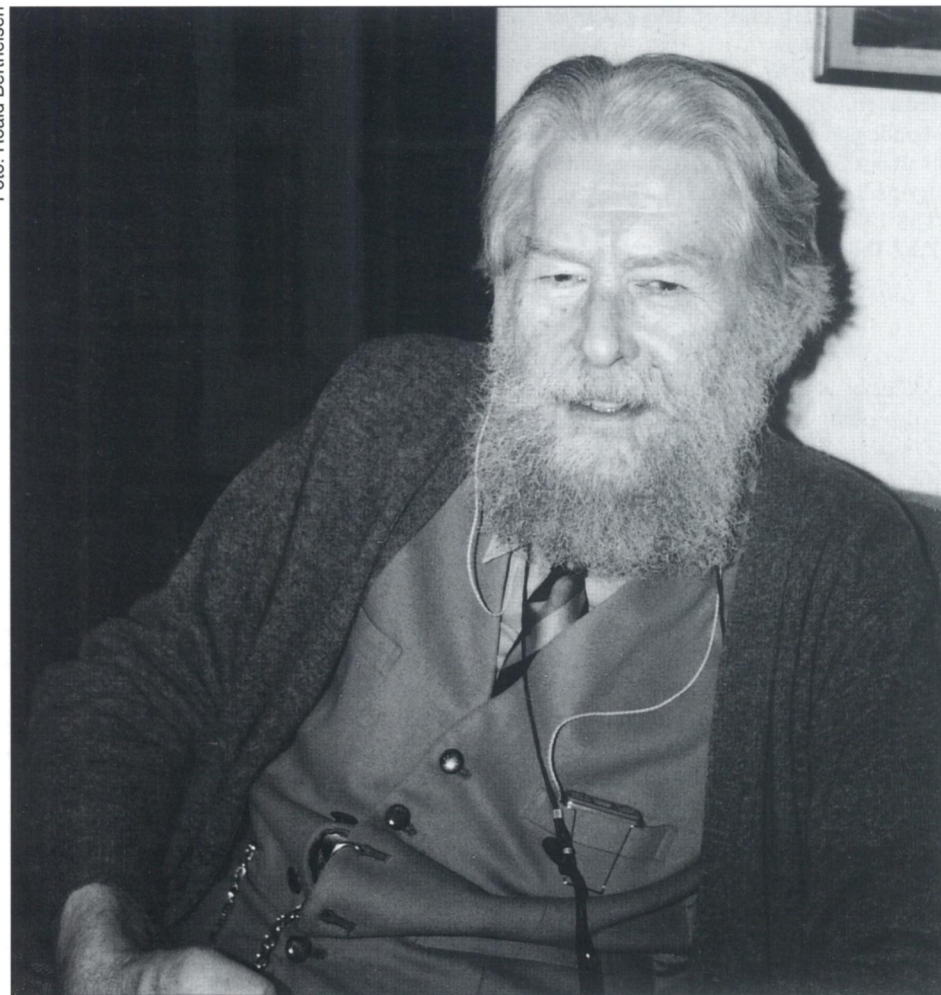
11. - Ld7

Dåligt vore genast 11. - dxc3 på grund av 12.Sxc3 Sxe5? 13.Sb5.

12.Dd3 dxc3 13.h4

Här och tidigare finns många alternativa möjligheter för vit. Jag anser att textdraget är inexakt, eftersom det tillåter svart att utjämna redan med sitt nästa drag. Visserligen har praktiken visat att svart kan besvara 13.Sxc3 med 13. - a6 jämte 14. - Tc8 och få övertaget, tex 13.Sxc3 a6 14.Ld2 Tc8 15.Se2

Foto: Roald Berthelsen



Sf5 16.g4 Sxe5! 17.fxe5 Dxe5 18.Lc3 Txc3! 19.Dxc3 d4 20.Dd3 Se3 21.Kd2 Txc4 med avgörande angrepp i partiet Balasjov-Sitskij, semifinalen i 2:a sovjetiska kormästerskapet. Men damtornet, som redan i nästa drag måste till b1, borde gått dit direkt. Allra bäst förefaller dock 13.Le3.

13. - d4! 14.Tb1

14. - Db6 måste förhindras. [Med sin nästa kommentar antyder ÅL att 14.Sxd4 Sxd4 15. Dxd4 Sf5 är bra för svart. LG]

14. - Sf5

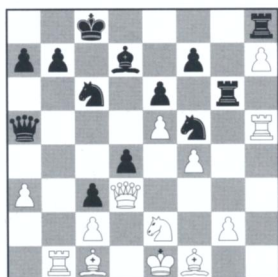
Erbjudandet att ta bonden kunde inte förlängas: 14. - 0-0-0 15.Sxd4 Sxd4 16.Dxd4 Sf5 och nu när svart har rockerat behöver vit inte ödsla något tempo på damen, utan han slår

genast på a7 och efter 17.Dxa7 Lc6 18.Th3 har svart problem.

15.h5 0-0-0 16.h6 Tg6

Medan ett torn tar på sig uppgiften att stoppa h-bonden måste det andra hålla g-linjen, dels för att bevaka g-bonden och dels för att kunna angripa h-bonden från sidan. Därför inte 16. - Th8 17.h7.

17.h7 Th8 18.Th5! Da5!



19.g3

Ludwig Rellstab, som kommenterade det här partiet i Fernschach nr 11/1957, sätter ett frågetecken efter det här draget och rekommenderar den i och för sig logiska fortsättningen 19.Dh3 följt av g2-g4, varvid han bara räknar med det svaga 19. - Da4. Men svart

ICCFs tematurningar

Tema 1/01, Preussiskt, C 57: 1.e4 e5 2. Sf3 Sc6 3.Lc4 Sf6 4.Sg5 d5 5.exd5 Sxd5 6.Sxf7 Kxf7 7.Df3+ Ke6 8.Sc3

Tema 2/01, Aljechin, B 02-05: 1.e4 Sf6

Tema 3/01, Spanskt, C 64: 1.e4 e5 2.Sf3 Sc6 3.Lb5 Lc5

Tema 4/01, Franskt, C 11: 1.e4 e6 2.d4 d5 3.Sc3 Sf6 4.e5 Sfd7 5.f4 c5 6.Sf3

Tema 1-2

Anmälan senast den 15 december 2000. Turneringsstart den 1 februari 2001.

Tema 3-4

Anmälan senast den 15 januari 2001. Turneringsstart den 15 mars 2001.

spelar i stället 19. - Dd5! med dubbelhotet Da2 och De4. Arnlind har själv angett följande huvudvariant: 19.Dh3 Dd5 20.g4 Da2 21. gxf5 exf5 22.Sxc3 [Här finns den mycket intressanta manövern 22.Tb5! Dxc2 23.Tc5 varpå det är mycket ovisst vad svarts förbundna fribönder kan uträtta. 23. - d3 faller på 24.Txc3. Vits torn ser ut att kunna uträtta små underverk på c-linjen. En överraskande aktivering. LG] 22. - Dxc2 osv, eller 20.Tb3 De4 21.Kd1 Tg7 22.g4 Tg7 23.Txh7 (23.Lg2 Txh5 24.Dxh5 Dxg2) 23. - Txh7 24.Lg2 d3!! 25.cxd3 Dxe2+ osv. Särskilt den senare varianten bjuder på ett överflöd av vackra vändningar, som är värda ett närmare studium.

19. - Tg7

Däriigenom tvingas vit ägna mer uppmärksamhet åt h-bonden. Hotet g3-g4 gör att den åtminstone för tillfället är indirekt tillräckligt garderad. Det främsta syftet med textdraget är ändå att gardera f7-bonden, detta med tanke på det väntade Lg2 med hotet Lxc6 jämte Txf5. [För mig är detta profylax på stormästarnivå. LG]

Dåligt vore 19. - Dd5 på grund av 20.Kf2 (20.Tb5? Sxe5! [Det får väl betraktas som oklart efter mothugget 21.Dxf5!. LG]) 20. - Tg7 21.Lg2 Dc5 22.Lf3! och med löparen på detta fält kan svart inte ta h-bonden på grund av hotet g3-g4. [22. - Txh7 23.Txh7 Txh7 24. g4 osv. LG]

20.Kf2

Vit har efter 20 drag ännu inte rört sina båda löpare, vilket får betraktas som mycket sällsynt. Här gick det inte att utveckla kungslöparen, t ex 20.Lg2 Tg7 21.Txh7 Txh7 22.g4 Th2 23.Lxc6 Lxc6 24.gxf5 Dd5 och svart vinner.

På 20.Dc4 vore 20. - Dd5 starkt, tex 21.Dxd5 exd5 22.Lg2 Sfe7 23.Tb5 Tg7 24.Txh7 Txh7 25.Lxd5 Sxd5 26.Txd5 Lf5 (g4) och svart vinner.

På 20.Tb5 följer 20. - Dd8. Detta drag, som efter slag på h7 parerar g3-g4 med Dh4+, är

bara möjligt om vits dam inte har fältet b5 till sitt förfogande.

20. - Dc5 21.Lg2 Sa5

Om svart förhåller sig passiv så får vit fördel med Lf3, g3-g4 och Se2-g3-e4.

Ett försök att forcera spelet med 21. - Tg7 22.Txh7 Txh7 23.g4 Sh6 24.Dxh7 d3+ 25.Ke1 dxe2 26.Dxh6 Dg1+ 27.Kxe2 leder till förlust för svart, t ex 27. - Dxg2+ 28.Kd3 Dd5+ 29. Kxc3 Dd4+ 30.Kb3 Sa5+ 31.Ka2 med hotet Dh6-f8+-d6+(b4).



22.Txf5!

Vit kunde ha fått bekväm utjämning med 22.Le4 Tg7 23.Txh7 Txh7 24.Lxf5! exf5 25.Dxd4 Dxd4+ 26.Sxd4. Kvalitetsoffret, som i ett slag aktiverar vits lätta pjäser på ett strålande sätt, ställer motståndaren inför en mycket svårare uppgift. Mot ett gnetförsvar hade den väldige angreppsspelaren Arnlind säkert vunnit partiet. Att draget även klarar en objektiv bedömning på ett tillfredsställande sätt visar jag i kommentaren till vits 26:e drag.

22. - exf5 23.Sxd4 Tg7 24.Le3

För att besvara 24. - Dxa3 med 25.Sb5.

24. - Th2! 25.Sf3

Efter andra springardrag, till exempel till f5, följer 25. - Txg2+ 26.Kxg2 Dc6+ med snar matt.

25. - Dc6

Närliggande men dåligt var 25. - Txg2+ 26. Kxg2 Dxa3, eftersom vit håller sig skadeslös på a7 och får sedan det bättre spelet på grund

av svarts många bondesvagheter.



26.Dd4?

Vit har ett stort men dåligt urval. På exempelvis 26.Sxh2 Txh2 27.Tg1 följer 27. - Sc4 28. Kf1 (28.Ld4 Sd2 och vit är paralyserad.) 28. - Sxe3+ 29.Dxe3 Db5+ med lätt vinst. Eller 26.Lxa7 Sc4 27.Dxc3 Txg2+ 28.Kxg2 Se3+ osv. [Den varianten får betraktas som oklar eftersom vit efter 29.Dxe3 Dxc2+ 30.Dd2 Dxb1 har kontringsmöjligheten 31.Dd6!. LG]

Rellstab tror sig kunna hålla vits ställning i den senare varianten med avvikelsen 27.Tb3 Sd2 28.Txc3 Se4+ 29.Dxe4 Dxc3 30.Dd3. Han menar att om svart byter dam på d3 och tornet retirerar från h2 så har vit fina bönder och löparparet för två kvaliteter. Det är bara det att efter dambytet på d3 behöver tornet inte retirera från h2. Han spelar helt enkelt 31. - Lc6 varefter vits vackra bönder är värdelösa. Svart vinner ganska lätt. [Rellstabs variant går att förstärka. Svart kan hösta in en kvalitet och samtidigt öppna diagonalen mot b7 före slaget på c3: 28.Sxh2 Txh2 29.Txc3 Se4+ 30. Dxe4! och svart kan inte slå på c3 eftersom det hänger på b7. Efter 30. - fxe4 31.Txc6+ Lxc6 32.Le3 bör vit ha goda remichanser. LG]

Och ändå kunde vit ha räddat ställningen på ett enkelt sätt med 26.Kg1!, ett drag som Arnlind förkastade på grund av en banal felräkning och som Rellstab över huvud taget inte tycks ha beaktat. Det dubbla kvalitetsoffret 26. - Th1+ 27.Lxh1 Txh1+ 28.Kxh1 Dxf3+

bemöts med 29.Kh2! Lc6 30.Dxf5+. [Efter 30. - Ld7 tycks svart ha en säker remi. Kan man säga detsamma efter Lundqvists följande förslag? LG] Svart hade därför inte haft något bättre än att ge tillbaka kvaliteten direkt på g2 (26. - Txg2+ 27.Kxg2) varefter 27. - Td8! leder till positionell utjämning eftersom hans svaga bönder förhindrar ett kraftfullt utnyttjande av den fientliga försvagade kungsställningen.

26. - Dxf3+! 27.Kxf3 Lc6+ 28.Ke2 Txg2+ 29.Lf2 Thh2 30.Dxa7 Txf2+ 31.Dxf2 Txf2+ 32.Kxf2 Sc4!



Det är poängen med kombinationen. Nu faller 33.Tb3 Sd2 34.Txc3?? på 34. - Se4+. Vit kan inte försvara a-bonden på något vetligt sätt. Den främsta förtjänsten med det i och för sig mycket närliggande damoffret i 26:e draget ligger just i bivarianterna, som varken Arnind eller Rellstab fördjupade sig i.

Låt oss återvända till ställningen efter 29 drag och utföra det naiva garderingsdraget 30.Tf1. Rellstab kommenterar det draget: "Tornet kan inte hjälpa den egna löparen med 30.Tf1 på grund av 30. - Lb5+." Det vill säga 30.Tf1 Lb5+ 31.Ke1 Lxf1 32.Dc5+ Sc6 33.Df8+ Sd8 34.Dc5+ Kd7 35.Dd6+ Ke8 36.Lc5 och... matthotet på e7 ger vit evig schack!

Och ändå finns det en vinstväg för svart i den varianten. Han låter vits enda torn vara och drar det stillsamma 31. - Sc6!! Jag begränsar mig till fortsättningen 32.Dc5 Txf2! 33.Dxb5 (33.Txf2 Th1+ och matt i nästa

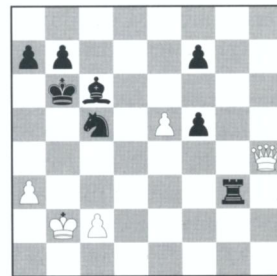
drag.) 33. - Txc2 och erbjuder ett analysdiagram:

Analys



Huvudvarianten uppstår emellertid om svart efter 30.Tf1! Lb5+ helt enkelt lämnar tornet i sticket med 31.Kf3!. Eftersom vit fortfarande har mycket starka hot om evig schack måste svart spela ytterst omsorgsfullt, t ex 31. - Lxf1 32.Dc5+ Sc6 33.Df8+ Sd8 34.Dc5+ Kd7 35.Dd6+ Ke8 36.Lc5 Le2+ 37.Ke3 Txg3+ 38.Kd4 Se6+ 39.Kd5 Sxf4+ 40.Kd4 Se6+ 41.Kd5 Lf3+ 42.Kc4 Th4+ [Lundqvists angivna fortsättning är bra nog men även 42. - Tg4+ är intressant, t ex 43.Kb3 Ld5+! 44.Dxd5 Td2 45.Dh1 Sxc5+ 46.Kxc3 Tgg2 eller 43.Kxc3 Tc4+! 44.Kxc4 Txc2+ och Txc5. LG] 43.Kxc3 Lc6+ 44.Kb2 Sxc5 45.Db8+ Kd7 46.Dd6+ Kc8 47.Df8+ Kc7 48.De7+ Kb6 och vit har inte något bättre än 49.Dxh4 varefter svarts materiella övervikt avgör sakta men säkert:

Analys



Denna dragföljd bjuder ett segare försvar än partifortsättningen. Dessa varianter måste beräknas redan vid 26:e draget, vilket är säll-

Dam-OS 5 final, bord 1 97-12-31			1	2	3	4	5	6	7	8	9	p	rest
1	Siv Bengtsson	Göteborg	■	1	½	0	½	½	½	½	½	4	
2	Birgit Schneider	Tyskland	0	■	½	½	½	0	1	½	½	3½	
3	Christine Rosenfield	USA	½	½	■	1	0	·	·	½	·	2½	+3
4	Krystyna Radzikowska-Holuj	Polen	1	½	0	■	½	½	½	0	1	4	
5	Mary Jones	England	½	½	1	½	■	½	1	0	½	4½	
6	Irina V Perevertkina	Ryssland	½	1	·	½	½	■	1	½	·	4	+2
7	Eva Mozna	Tjeckien	½	0	·	½	0	0	■	0	·	1	+2
8	Jacqueline Roos	Frankrike	½	½	½	1	1	½	1	■	½	5½	
9	Adela Fratila [Calinescu]	Rumänien	½	½	·	0	½	·	·	½	■	2	+3
IM-norm: 3½ p													

IM Siv Bengtsson

Med sin insats i Dam-OS 5 final har Siv Bengtsson erövat den kvinnliga IM-titeln. Den första inteckningen tog hon i semifinalen, den andra i finalen. Förhoppningsvis kan vi återkomma till det i nästa nummer.

Ryssland och Tyskland kämpar om guldmedaljerna, medan det ser ut som om redan spelklara Sverige slutar på nionde och sista plats.

synt också för ett korparti.

Om man jämför de tre senaste diagramställningarna får man knappast intrycket att de alla är sprungna ur samma ställning, den efter 26:e draget!

33.Ke2 Sxa3 34.Ta1 Lb5+

Det går ännu inte att vinna hur som helst. Det går till exempel inte att gardera c3-bonden med 34. - Sb5? utan att hamna i en oupplöslig försvarsposition. 34. - Sc4? 35.Kd3 Sd2 36.Kxc3 Se4+ 37.Kd4 Sxg3 38.Kc5 och svarts vinst är fjärran.

Däremot är 34. - Sxc2 fullt spelbart, t ex 35.Ta8+ Kc7 36.Kd3 Sb4+ 37.Kxc3 Sa6! 38.Kd4 Sb8 varefter svart lotsar fribonden till b3 och löparen till e6. I brist på något bättre kan han sedan angripa g3-bonden. Spelet blir då tekniskt betydligt enklare, men knappast snabbare än partifortsättningen.

Partifortsättningen bygger på att det är viktigare att låta kungen och b-bonden avancera med hjälp av de lätta pjäserna än att genast

eröva c-bonden. När den bonden står kvar på c2 kan svart angripa den med båda sina pjäser samtidigt och på så vis tvinga den att flytta eftersom en gardering med tornet vore illusorisk. Svarts b-bonde kommer så småningom till b4 och får då fri framfart. Naturligtvis måste svart se till att han inte förlorar denna viktiga bonde, exempelvis genom att vits c-bonde får till ett gaffelhot som framtingar ett avbyte. I detta fall måste svart stå beredd att slå g3-bonden och dennes båda kamrater på f4 och e5 för att göra en av sina f-bönder gällande. Slutspelet löpare, springare och bonde mot torn är inte särskilt vardagligt; därför förtjänar det kanske påpekas att även om den angripande parten (med L+S), har en aktiv kungsplacering så finns det remiställningar, som karakteriseras av att den försvarende kungen inte kan fördrivas från en eventuell blockadposition framför bonden. Ställningar av det här slaget går att vinna bara om den försvarende partens kung inte i ett

tidigt skede blockerar bonden. Här måste angriparen göra en konkret bedömning av den ställning som väntar innan han strävar mot den.

35.Kd1 Sc4 36.Ke2

Det bästa; det hotade 36. - Se3+ med inringning.

36. - Sxe5+ 37.Ke3 Sc6

Nu kommer vits kung inte längre än till tredje raden. Springaren står över huvud taget utmärkt på detta fält: den håller b4 dit bonden ska gå med raska steg, och gör det nästan omöjligt för tornet att komma bakom denna bonde. Dessutom kan springaren i ett drag såväl angripa c2-bonden som försvara de båda f-bönderna.

38.Ta3 Lc4 39.Txc3 b5 40.Ta3 b4 41.Ta8+

Det visar sig snart att vit vill hämma svarts spel genom att angripa f-bönderna. Alternativet var att förhålla sig avvaktande, men inte heller den planen lovar mycket, t ex 41.Ta4 Kb7 42.Kd2 Kb6 43.Ta8 Le6 44.Tf8 Kb5 45.Kd3 Ld5 46.Tc8 Le4+ 47.Kd2 Sd4 var efter varken 48.Tb8+ eller 48.c3 räddar vit.

41. - Kb7 42.Th8 Ld5

Det var också möjligt att dra löparen direkt till e6.

43.Th5 Le6

43. - Le4 vore förhastat, för efter 44.Kd2! Sd4 45.Th7 L/Sxc2 46.Txf7+ har vit tid att spela 47.Tg7 jämte g3-g4 varefter det snart visar sig att svart saknar ett tempo för att vinna. Kungen måste först framåt! På femte raden kommer den i tornets skottlinje men det är ofarligt, något som också nästa kommentar

Redaktören drar!

Korrschacks redaktör har bytt adress. Efter 18 år på Malmös östra flank har han flyttat ett par snäpp inåt centrum. Ny adress: Lars Grahn, Döbelngatan 3 B, 212 13 Malmö.

visar.

44.Kd3 Kb6 45.Tg5 Kc5**46.Th5**

Och varför inte 46.g4 ...? Efter 46. - Sd4 47.Th5! har svart hamnat i ett sorts dragtvång där dessutom 48.c3 hotar. Därför 47. - Lc4+ 48.Kd2 Le2 49.Th7 Lxg4 [49. - fxg4 50.Txf7 Lf3 ser ut som ett lovande försök för svart. Det är förstås ytterligare ett argument mot 46.g4. LG] 50.Txf7. Nu är löparen deplacerad (den borde ha stått på e4), och det gamla hotet c2-c3 finns kvar. Svarts fördel har mer eller mindre gått upp i rök, t ex 50. - Se6 51.Ke3 Kc4 52.Te7 Sc5 53.Tf7 och svart kommer inte vidare eftersom 53. - Kc3 besvaras med 54.Tc7 och 53. - Ld1 med 54.Kd2.

Draget 46. - Sd4, som faktiskt är mycket närliggande (Rellstab har angett det utan förbehåll), är i själva verket dåligt. Med 46. - Se7 kan svart däremot dra tillbaka kungen och tvinga motståndaren att upphäva trycket på femte raden. Svart sitter då med en svaghet på f5 medan vits tidigare svaghet på g3 har flyttats till f4, så svart får ännu lättare att vinna partiet.

46. - Se7

Vad gäller 46. - Sd4? - se föregående kommentar.

47.Tg5 Ld5 48.Tg7 Sc6 49.Th7 Sd4 50.Kd2 Le4

Försöket att vinna ett tempo med 50. - Kc4 gör att svart missar ett upplagt läge: 51.Th8! Le4 (51. - Sf3+ 52.Ke3!) 52.Tc8+ Kb5 (52. -

Sc6 är mycket tidsödande) 52.c3 Sf3+ 54.Kc1 b3 55.Kb2! Ld5 56.Tb8+ Kc6 57.Tc8+ Kd7 58.Tc5 Kd6 59.Tc8 Le6! och svart kan antligen få i gång den vilsekomna springaren, vilket inte är fallet efter 59. - Sd2? 60.Td8+! Kc6 61.c4.

51.Txf7 Sxc2

Springaren strävar mot c4. Det fanns även andra skäl att inte slå med löparen.

52.Tc7+

Vit missar att ställa motståndaren inför ett sista problem med 52.g4!. Dåligt är då 52. - fxg4 på grund av 53.f5 Sd4 54.f6 Se6 55.Te7 Kd6 56.Te8 med hotet f6-f7 jämte Txe6. Därför 52. - Sa3! 53.g5 Sc4+ 54.Ke2 b3 55.g6 b2 56.g7 b1D 57.g8D Dd3+ med matt. Eller 53.gxf5 Sc4+ 54.Ke2 b3 55.Tc7+! Kb5! (55. - Kd4/b4? 56.f6 b2 57.f7 b1D 58.Txc4+ ... remi? [Mot slutet av partiet har Lundqvist uppenbarligen släppt lite på koncentrationen och missat att f-bonden går i dam med schack. I stället för 58.Txc4+, som kan vara lite farligt för vit, är 58.f8D+ säker remi. LG]) med vinst, t ex 56.f6 b2 57.f7 b1D 58.Tc5+ Kxc5 59.f8D+ Sd6.

52. - Kd4 53.Td7+ Kc4 54.Tg7 b3 55.Kc1 Sa3 56.uppg.

(Kommentarer av Åke Lundqvist)

Mario Napolitano**Åke Lundqvist**

Holländskt (A 85)

VM-final 2

1.d4 e6 2.c4 f5 3.Sc3 Lb4 4.Db3 De7 5.e3 Sf6 6.Ld3 c5 7.Se2 d6 8.0-0 Sc6 9.a3 Lxc3 10.Dxc3 0-0 11.Sg3 Ld7

Ur strikt positionell synvinkel hade det varit bättre att utveckla löparen åt flanken, men det var nödvändigt att hålla f5 under uppsikt för att neutralisera framstöten d4-d5.

12.dxc5 dxc5 13.b3

Spelöppningsbehandlingen är typisk för dr Napolitano. Han eftersträvar inte någon objektiv spelöppningsfördel, utan vill ha en

ställningstyp som han gillar och som rymmer framtida taktiska möjligheter. Löparparet brukar han vilja använda i kungsangrepp.

13. - Sg4 14.h3 Sge5 15.Le2! Sg6 16.Te1 Överraskande och mycket bra! Vit förekommer därigenom hotet f5-f4, som till exempel kunde ha spelats efter 16.Sh5 e5 17.Lb2.

16. - e5 17.Lf1 Tae8 18.b4 Sd8 19.Lb2 Se6 20.Tad1

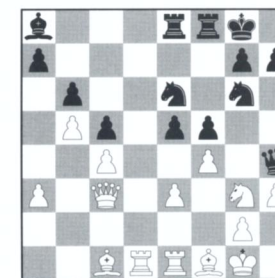
På 20.f4 följer 20. - Dh4, men inte 20. - exf4 21.exf4 Sgxf4 (21. - Df7 22.Sxf5! [Idén måste vara 22. - Dxf5 23.Txe6. LG]) 22.Te5 med starkt angrepp för vit.

20. - b6 21.f4 Lc6

Det enda! Vad gäller 21. - exf4, se föregående kommentar. Om 21. - La4 så 22.Td5!, t ex 22. - Lc6 23.fxe5 Sc7 (23. - Lxd5 kommer över huvud taget inte i betraktande.) 24.Td6 Sxe5? 25.Dxe5 med klar fördel för vit. Det onödiga 21. - e4 hade gett svart ett strategiskt förlorat slutspel, eftersom vit har diagonalen a1-h8 och genombrottsmöjligheten Sh5 jämte g2-g4, medan svarts båda springare hämmas av alla bönder.

22.b5 La8 23.Lc1

Om vit slår på e5 så punkterar han det egna angreppet samtidigt som han ger svart fria händer på kungsflygeln. Därför avvaktar vit och ser om svart kan vara honom behjälplig med att öppna ställningen.

23. - Dh4

Även 23. - Dc7 kom i betraktande, men partidraget är skarpare och innehåller några

droppar gift. Här hade väl de flesta spelat 24.Se2 för att jaga bort den fientliga damen med tempo och placerat kungslöparen på den långa diagonalen - men med bedrövligt resultat: 24.Se2 Td8!! 25.g3 De7 26.Lg2 Txd1 27.Txd1 Lxg2 28.Kxg2 exf4 29.exf4 Sexf4+ 30.Sxf4 Sxf4+ 31.Lxf4 De2+ och svart vinner. Vit kunde inte slingra sig med 26.Txd8 för efter 26. - Txd8 27.Lg2 Lxg2 28.Kxg2 Db7+ 29.Kf2 De4 jämte Td3 och exf4 är vit positionellt förlorad. Eller 25.fxe5 Sg5 26.Sf4 (Vad annars?) 26. - Dg3 och svart vinner.

Till förlust leder även 24.e4, t ex 24. - fxe4 25.f5 Sd4 26.fxg6 Tf3 27.gxh7+ Kh8 28.gxf3 Dxc3+ 29.Lg2 exf3 30.Dd2 fxc2 osv.

24.Kh2

Det är det rätta försvaret. Ställningen är minerad, så även svart måste vara mycket försiktig så att han inte trampar fel. Dr Napolitano angav att han tänkte besvara 24. - exf4 med 25.exf4, men 25. - Sgxf4 26.Td7! Sd4 27.Txe8 Txe8 28.Txg7+! och vit vinner. Eller 25. - Sd4 26.Txe8! Txe8 27.Le3 Sxf4 28.Lxd4 cxd4 29.Dxd4! och det verkar som om vit får fördel, t ex 29. - Le4 30.Sxe4 Txe4! 31.Dd8+ Dxd8 32.Txd8+ Kf7 33.g3 med dubbelhotet Ld3 och Td7+.

24. - Td8 25.Txd8

25.fxe5 vore mycket riskabelt på grund av 25. - Sg5, som hotar direkt Dxc3+ och på sikt kan man tänka sig såväl springar- som damoffer på h3. I betraktande kommer emellertid 25.Ld3.

25. - Txd8

Och om nu 26.Sxf5 så 26. - Df2 med mycket farligt angrepp, t ex 27.Sg3 Sh4 28.Te2 Sf3+ 29.Kh1 Dg1 matt.

26.a4

Kallblodigt spelat! En närmare analys visar att svart inte kan förstärka sitt tryck. När vit nu hotar att avancera på damflygeln ser sig svart tvungen att stabilisera läget i centrum.

26. - exf4 27.exf4 Sd4

Än en gång var det dåligt att slå på f4, t ex 27.

- Sgxf4 28.Lxf4 Sxf4 29.Dxc3+...

28.De3 Df6

På 28. - Kf7? följer 29.Sxf5!.

29.Df2 Dd6 30.Sh5 Le4

För att blockera e-linjen, som förberedelse för ett öppnande av d-linjen. Svart måste hålla vit sysselsatt så att han inte får chansen att vid tillfälle återuppta den tidigare aktionen på damflygeln med a4-a5.



Ställningen är nu fullständigt balanserad. Vits bästa fortsättning är förmodligen 31.Sg3 varefter svart knappast har något bättre än att låta löparen retirera till a8. Inte till b7 på grund av 31. - Lb7 32.Le3 som leder till fördel för vit efter 32. - Kf7 33.Lxd4 cxd4 34.Sxf5 Dxf4+ 35.Dxf4 Sxf4 36.Te7+.

31.Lb2?

Ett positionellt dåligt underbyggt försök att skapa nya förvecklingar. Visserligen verkar svarsdraget något vågat eftersom det vid tillfälle kan hota Txe4 följt av gaffeln f4-f5 eller g2-g4 jämte Lg2.

31. - Se6! 32.Dg3

Det är i alla fall den konsekventa fortsättningen. På 32.g3 följer 32. - Dd2 33.Te2 Dd1, och 32.Lc1 besvaras med 32. - Dd4 33.Le3 Dc3.

32. - Sexf4

Redan här bedömer jag att svart står på vinst, för efter det väntade 33.Sxg7 står minst fyra av vits pjäser osäkert: 1) Springaren som inte har någon reträttväg; 2) Löparen på b2 som efter ett eventuellt Sxg2 kan komma att hotas av en schack på d2. Dessutom måste löparen

gardera springaren; 3-4) Damen och kungen står på samma diagonal och skyddas bara av svarts(!) springare på f4.

Men jag var på det klara med att det var bra naivt att anripa springaren på g7 med 33. - Td7 på grund av 34.Se8 jämte 35.Sf6+, eller med 33. - Kf7 följt av 34. - Tg8 på grund av paraden 35.Sh5.

33.Sxg7



33. - Kf7

Huvudsakligen för att göra springaren på g6 mobil. På h7 (efter förberedelsen h7-h5) hade kungen visserligen stått säkrare, men den hade samtidigt utträttat mindre i omringningen av den fientliga springaren.

34.Te3

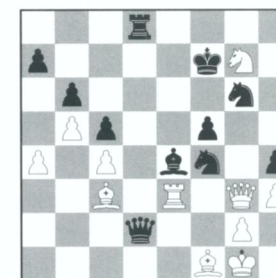
Fortfarande det bästa. På 34.Ta1 för att förbereda ett öppnande av a-linjen har svart 34. - Db8! med dubbelhotet Td2 och Tg8.

Här kunde vit faktiskt bara dra tornet eller damen utan att omedelbart förlora, t ex 34.Kg1? Se2+ eller 34.Kh1? Sxg2.

34. - h5 35.Kg1

På 35.h4 följer det enkla 35. - Sxh4, t ex 36.Sxh5 Sxh5 37.Dxd6 Txd6 38.Th3 Sxg2, eller 36.Kg1 Sfxg2 37.Sxh5 Dxc3 [Betydligt starkare är 37. - Sxe3, t ex 38.Dxe3 Sf3+ 39.Kf2 Dh2+ 40.Lg2 Dg1+ 41.Ke2 De1 matt, eller 38.Dg7+ Ke6 39.Df6+ Kd7 40.Dxh4 Tg8+ 41.Lg7 Dd1 med lätt vinst. LG] 38.Txg3 Td1 osv. [Efter t ex 39.Tg7+ Ke6 40.Txa7 är en av vits idéer att låta springaren pendla mellan g7 och e8 med remischeckar. LG]

35. - Dd2! 36.Lc3 h4



Utan förberedelsesdraget 35. - Dd2 kunde partidraget ha besvarats fördelaktigt med Dg5.

37.Sxf5

En normal fortsättning vore 37.De1 Dc2! 38.Df2 (Det hotade 38. - Td1) 38. - Dxf2+ (Svart byter hellre av på f2 än på e1.) 39.Kxf2 Td1 (Och inte 39. - Td4? 40.Lxd4 cxd4 41.Txe4! fxe4 42.Sf5.) 40.Te1 Sd3+! (Efter 40. - Txe1 41.Kxe1 Sxg2+ 42.Lxg2 Lxg2 43.Sxf5 Lxh3 44.Se3 har det uppkommit en remiställning.) 41.Lxd3 Txd3 och svart bör vinna, t ex 42.Te3 Txc3 eller 42.La1 Ta3 (Det är kanske ännu starkare att spela tornet till g3.) eller slutligen 42.Lb2 Td2+ [Enklare förefaller 42. - Tg3 43.Tg1 Sf4 med hot mot både g7 och g2. LG] 43.Te2 Txe2+! 44.Kxe2 f4!.

Partidraget förlorar snabbare.

37. - Lxf5

Mycket beaktansvärt är också 37. - hxg3 38.Sh6+ Kf8 39.Lxd2 Lxg2 med snabb vinst, eftersom det hotar matt på första raden och det går inte att slå g3-bonden. Vit kunde ha försökt rädda sig genom att genast ge springaren, men det ären övergående lättnad: 38.Lxd2 Lxf5 39.Le1 Sh5 osv.

37. - Dxc3 är däremot dåligt på grund av 38.Sh6+! Kg7 39.Sf5+ Kf6 (39. - Kf8 40.Dg5) 40.Sxh4 Dd4 41.Df2 (Eller 41.Kh2) och svarts osäkra kungsställning gör det svårt för honom att realisera sitt materiella övertag.

38.Te7+

Om svart slår tornet så kan vits dam rädda sig

med en schack, vilket räcker till remi. Relativt bättre var dock att länka in till föregående kommentar med 38.Lxd2 hxg3 39.Le1 med ofrånkomligt slut.

38. - Kf8

Det avgör direkt eftersom svart med sitt nästa drag kopierar motståndarens idé.

39.Df3 Sxh3+! 40.Dxh3

Eller 40.gxh3 Dg5+ eller 40.Kh2 Dd6+ eller slutligen 40.Kh1 Df2! med matthot på g1.

40. - Dg5!

40. - Lxh3 hade bara vunnit kvaliteten.

41.De3

Efter 40. - Df4?? hade det draget faktiskt räddat partiet.

41. - Dxe7 42.Dh6+ Ke8 43.uppg.

(Kommentarer av Åke Lundqvist)

Lundqvist slutade på fjärde plats efter Vjateslav Ragozin, Lucius Endzelins och Lothar Smid. I nästa VM-final kom han på tredje plats efter Alberic O'Kelly och Pjotr Dubinin. Det var höjdpunkten i hans korrkarriär. Sitt sista parti spelade han i en landskamp mot Östtyskland.

Åke Lundqvist, Sverige

Fritz Baumbach, Östtyskland

Sicilianskt (B 35)

Landskamp 1972-76, bord 1

1.e4 c5 2.Sf3 Sc6 3.d4 cxd4 4.Sxd4 g6 5.Sc3 Lg7 6.Le3 Sf6 7.Lc4 Da5 8.0-0 0-0 9.Sb3 Dc7 10.Le2 d6 11.f4 b6

Dåliga erfarenheter av 11. - a5 i ett parti mot Chasin (Leninturneringen 1970-72) fick mig att för första gången välja det solida textdra-

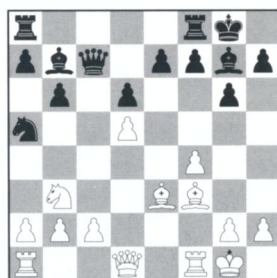
Styrelseprotokoll

Protokollet från SSKK:s senaste styrelsemöte finns på vår hemsida på Internet (<http://move.to/sskk>).

get.

12.Lf3

Zagorovskij valde alternativet 12.g4 mot mig i VM-final 11, 1983-86.

12. - Lb7 13.Sd5 Sxd5 14.exd5 Sa5

Huvudregeln är ju att man ska undvika kantspringare, men ibland är undantagen viktigare än regeln. Dubbelbonden på a-linjen är visserligen inte någon prydnad i svarts ställning, men den kompenseras av motspelet på b- och c-linjen.

15.Sxa5 bxa5 16.c3 La6 17.Tf2 Tab8 18.Ld4 Lxd4 19.Dxd4 Db6 20.Td1 Tfc8 21.Le2 Lxe2 22.Txe2 Tc4 23.Dxb6 Txb6

Efter ett överskådligt och inte särskilt upphetsande förlopp har det uppstått ett dubbelt tornslutspel i vilket vit har en liten terrängfördel. I senaste draget kunde svart ha rätat ut dubbelbonden med 23. - axb6. Det är i och för sig önskvärt, men just i det här läget är det inte tillrådligt eftersom vit då kunde ha byggt upp ett farligt tryck med 24.Txe7 Txf4 25.Td7 Tf6 26.Te1.

24.g3 Kf8 25.Kf2 Tc5 26.Td4

Med detta drag avböjde vit förstärkt nog mitt remianbud.

26. - Tcb5 27.b3 Tb7 28.Ke3 Tc7

Min ursprungliga plan var 28. - a4?! 29.b4 a3 med avsikten a7-a5. Men efter 30.Te1! a5 31. Tb1 hotar en kungsvandring till b3 varefter a3-bonden på sikt går förlorad. Om svart hindrar denna plan med 31.(eller senare) - a4 är han med den olyckliga uppställningen

a3/a4 praktiskt taget bonde under.

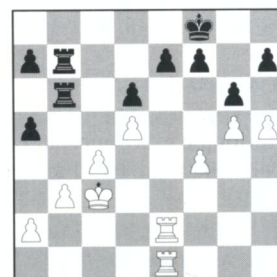
29.Kd3 Ke8 30.g4

För att kunna utnyttja sin terrängfördel måste vit vara aktiv på båda flyglar med möjlighet att manövrera tornen däremellan. En linjeöppning på kungsflygeln är nödvändig.

30. - Tcc5 31.c4 Tb6 32.Kc3 Tc7 33.Tde4 Kf8**34.Tb2 Tcb7 35.g5 Kg7 36.Te1 Tb4 37.Tbe2**

Med föregående kommentar som utgångspunkt kan man visa konkreta exempel på att vit inte kommer vidare med spel uteslutande på damflygeln. Den närliggande dragföljden 37.a3 T4b6 38.b4 axb4+ 39.axb4 besvaras med 39. - h5! 40.Ta1 e6 med tillräckligt motspel för svart. Om vit koncentrerar sina krafter ensidigt på damflygeln så leder e6 till ett öppnande av centrum varefter det uppstår fler möjligheter till bondeavbyten.

Partidraget behåller trycket på e-linjen och ställer svart inför svåra problem.

37. - Kf8 38.h4 T4b6 39.h5**39. - gxh5**

Med tanke på svarts otåligt väntande torn på b-linjen och dubbelbonden på a-linjen skriker draget a5-a4 att bli spelat i diagramställningen. I förra draget (med tornet på b4) var det naturligtvis omöjligt på grund av 39.Txe7. Har det rätta ögonblicket kommit i ställningen ovan? På mitt svarskort hade jag redan skrivit ned draget... Vid en sista kontroll upptäckte jag lyckligtvis att 39. - a4 kan besvaras med det mycket starka 40.b4. Efter 40. - Txb4 (annars passiviserar de svarta tornen fullstän-

digt) 41.hxg6 hxg6 42.Txe7! står vit på vinst. Det hotar 43.Te8+ Kg7 44.Th1 med mattmöjligheter, och bondeslutspelen efter 42. - Txe7 43.Txe7 Txc4+ 44.Kxc4 Kxe7 45.Kb5 är fullständigt odiskutabelt.

40.f5 a4 41.bxa4 a5!

Ett av de mest svårfunna dragen i detta slutspel.

41. - Tb1? faller naturligtvis på 42.Txe7. Även 41. - Tb4 42.a5 Ta4 43.f6 exf6 44.gxf6 Tb8 45.Te7 med hotet Td7 är dåligt, för i jämförelse med partifortsättningen har svart då inte draget Tb1 till sitt förfogande.

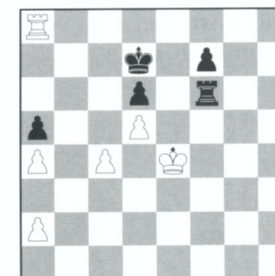
42.f6 exf6 43.gxf6 Tb8 44.Th1

Vit hämtar h-bönderna. Det rätlinjiga vinstförsöket 44.Te7 med hotet 45.Ta7 pareras med 44. - Tb1.

Det följande tornavbytet är praktiskt taget tvunget. Jag hade beräknat fortsättningen fram till 52:a draget och bedömt den då uppkomna ställningen som hållbar.

44. - Te8 45.Txe8+ Kxe8 46.Txh5

Om 46.Te1+ så 46. - Kf8!

46. - Tb1 47.Txh7 Tf1 48.Th8+ Kd7 49.Ta8 Tf3+ 50.Kd4 Tf4+ 51.Kd3 Tf3+ 52.Ke4 Txf6**53.Ta7+**

Efter tornavbytet i 44:e draget uppkommer ett slutspel med två vita merbönder (efter 54.Txa5). Vit har alltså förvandlat ett positionellt övertag till en materiell övervikt.

Ändå kan svart ha remiförhoppningar. De grundar sig på att bonden på a2 är praktiskt taget värdelös, medan den egna fribonden på

f7 kan hjälpa till i en avlastningsmanöver längre fram. De grundas också på att tornslutspel allmänt sett har en stor remitendens. Men det krävs under alla förhållanden exakt spel från svarts sida!

53. - Kc8!

Efter mycken analysmöda. 53. - Ke8 leder kungen för långt från a-bonden: 54.Txa5 Tf2 55.Ta8+! Kd7 56.a5 med vinst, t ex 56. - Txa2 57.a6 Kc7 58.a7 Kb7 59.Td8.

54.Txa5 Tf2 55.Ta6 Kd7 56.Ta7+ Kc8 57.c5

Vit måste få med kungen i handlingen för att komma vidare. Efter t ex 57.Ta8+ Kb7(c7) 58.Tf8 Txa2 (inte 58. - Kb6 på grund av 59.Tc8) 59.Txf7+ håller 59. - Kb8! remi.

Eftersom en kungsvandring till damflygeln inte ger några löften om framgång, t ex 57.Kd4 f5! 58.Kc3 f4 59.Kb4 Tb2+, försöker vit öppna en väg framåt för kungen med c4-c5.

57. - dxc5 58.Ke5 Kb8

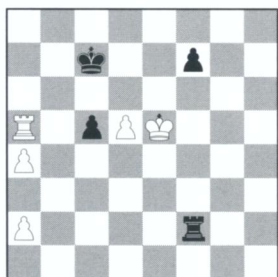
58. - Txa2? förlorar på grund av 59.Kd6 f5 60.Kc6 Kb8 61.Ta5 jämte en frammarsch med d-bonden.

Däremot finns en annan remiväg, som jag fann först efter partiet: 58. - c4 med varianterna:

a) 59.Kd6 Tf6+! 60.Kc5 c3 61.d6 c2 62.Tc7+ Kd8 63.Kd5 Tf5+.

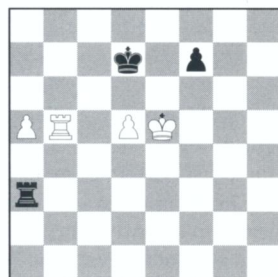
b) 59.Kd6 Tf6+! 60.Ke7 Tf2 61.Ke8 Te2+ 62.Te7 Td2.

c) 59.Kd4 c3 60.Kxc3 Txa2.

59.Ta5 Kc7!

Genom detta överraskande drag tillåts vit inte

bara slå bonden på c5 utan dessutom göra det med schack. Men svarts kung når en säkrare plats framför d-bonden och förhindrar den vita kungen från att marschera framåt. 59. - c4 hade däremot varit riskabelt på grund av 60.Tc5 - då blir d-bonden mycket rörlig.

60.Txc5+ Kd7 61.a3 Tf3 62.a5 Txa3 63.Tb5**63. - f6+!**

Svarts sista bonde anmäler sig till tjänst! Eftersom 64.Kxf6 Kd6 65.Kf5 Te3 leder till en säker remiställning så försöker vit med en kungsmanöver som bl a innehåller en drag-upprepning.

64.Kd4 f5 65.Ke5 Te3+

Med samma motiv som redovisades i föregående kommentar.

66.Kf4 Ta3 67.Ke5 Te3+ 68.Kd4 Ta3 69.Tb7+ Kc8 70.Ta7 f4

Den ratade bonden fortsätter framåt. Remiutgången verkar oundviklig, men vit har svårt att förlika sig med det och fortsätter i ytterligare tio drag.

71.Kc5 f3 72.Kc6 Tc3+ 73.Kd6 f2 74.a6 Kb8 75.Tb7+ Ka8 76.Tf7 Tc2 77.Ke5 Te2+ 78.Kd4 Td2+ 79.Kc4 Tc2+ 80.Kb5 remi

Med fyra års speltid var det mitt hittills längsta parti. "Ni har försvarat Er utmärkt", skrev min motståndare efter partiet, "men kanske skulle jag ändå ha vunnit partiet?" (Kommentarer av Fritz Baumbach)

Det skulle visa sig att detta parti var Åke Lundqvists farväl till schackvärlden. Fritz

Baumbach skulle sedermera bli världsmästare.

Andra intressen tog över. Familjen hade skaffat en sommarstuga på Öland 1955 och där ägnade han mycken tid åt öns flora. Botanisten Rikard Sterner hade 1938 gett ut en provinsflora för Öland på tyska. Lundqvist ansvarade för andra upplagan av denna bok, som utgavs på svenska: "Ölands kärleväxtflora" (Svensk botanisk tidskrift, 1986). Sterner dog 1956 så egentligen borde Åke Lundqvist ha stått som medförfattare (boken är kraftigt utvidgad) men det gör han inte uttalat.

Åke Lundqvist var inte mycket för att berätta om sina framgångar på olika områden, men hans livsverk är väldokumenterat. Bilden av att han ställt undan bräde och pjäser för evigt haltar, för enligt uppgift ägde han inte ett ordentligt schackspel. Han utförde alla analyser på ett litet fickschack. Han gjorde alltid de stora verken med små åthävor.

Åke Lundqvists korrkarriär 1944-76

Svensk mästartklass	2:a	+7 =3 -1
SM 1945	1:a	+7 =3 -0
Sverige-Brasilien		+2 =0 -0
VM 1, semifinal	2:a	+4 =2 -0
SM 1948	6:a	+4 =4 -4
Sverige-Jugoslavien		+1 =1 -0
VM 2, semifinal	1:a	+5 =0 -0
VM 2, final	4:a	+7 =5 -2
VM 3, final	3:a	+4 =3 -2
VM 4, final	8:a	+1 =8 -3
Sverige-Tjeckoslovakien		+1 =1 -0
Sverige-Östtyskland		+0 =2 -0

Ett tack till Calle Erlandsson för faktauppgifter.

ICCF-kongressen (forts från sidan 16)

genvägarna till titlar (en norm mindre) skulle baseras på något mer subtilt som en titel hellre än på rating, om det nu ska finnas någon genväg över huvud taget? Så ICCF accepterar att spelare A med 2552 i rating som tar 9 poäng av 14 i en GM-turnering (GM-normen: 9 poäng) blir GM direkt, medan spelare B som har 2547 i rating och tar 11½ poäng bara får en norm, som måste klaras av igen för att få titeln. (Jag utgår från att det fanns minst fem stormästare i turneringen).

Men jag fick igenom ytterligare ett av mina påpekanden från Riga 1998 i det att en spelare, IM med 2600+, nu kan bli stormästare direkt trots att han formellt inte mött mer än fyra stormästare då han själv räknas som GM - och de andra får möta fem. Men det var väl mer av kategorin en lapsus i regelverket. Dock ville ICCF hålla fast vid att endast superstormästare i FIDE (FIDE-rating 2600+) kan bli GM direkt. Personligen anser jag att den FIDE-GM som faktiskt räknas som GM vid titelberäkningen borde åtnjuta samma möjlighet som en spelare med ICCF-rating 2600+.

Det regnade titlar över SSKK. Det var faktiskt så att vi hade näst flest efter BdF (Tyskland) vars delegat Fritz Baumbach som vanligt fick ha en extra resväska till medaljerna. Dan Olofson fick stormästartiteln, Jan-Olof Forsberg och Arne Bjuhr blev SIM och inte mindre än tio nya IM, varav Bo Sjögren fick sin titel efter några snabba e-brev över Atlanten när kongressen redan hade börjat. Övriga nio är Gunnar Blomstrand, Göran Carlsson, Robert Ericsson, Lars Forslöf, Allan Hagström, Christer Hartman, Hector Horta, Krister Johansson och Arne Qwint.

Norske delegaten Roald Berthelsen, bosatt i Täby, utnämndes till hedersmedlem i ICCF. SSKK gratulerar!

Det var hur som helst skojigt att träffa alla

ICCF-KONGRESS

gamla och nya schackvänner. Efter fem dagars hårda manglingar in på småtimmarna fick vi en dag på Kennedy Space Center, där vi fick se hur en rymdstation skulle kunna fungera i framtiden. (Min egen reflexion var om detta var något eftersträvsvärt eller om det var en fångkoloni?) Men det skulle nog gå att spela korrschack därifrån trodde guiden. Och så fick vi känna på en månsten och se

byggdelar till den rymdstation man håller på att bygga.

ICCF har ovanligt många erbjudanden just nu om framtida kongresser och nästa år möts vi igen i Rimini, Italien. År 2002 blir det i Seixal, Portugal, 2003 i Karvina, Tjeckien samt 2004 i Brasilien (eventuellt Rio). Dessutom har Australien lämnat in en intresseanmälan för 2007.

Remi för Ulf Andersson i OS 12

Ulf Andersson, Sverige
J Zapletal/Jindrich Trapl, Tjeckien
Grünfeld (D 92)
OS 12, final, bord 1

1.d4 Sf6 2.c4 g6 3.Sc3 d5 4.Sf3 Lg7 5.Lf4
0-0 6.Tc1

Den här varianten har Andersson spelat även i närschackpartier.

6. - c5 7.dxc5 Le6 8.Sd4 Sc6 9.Sxe6 fxe6
10.e3 Da5 11.Le2

Efter partiet van Wely-Shirov, Wijk aan Zee 1996, har 11.Da4 betraktats som förstavalet i olika teoriverk.

11. - e5 12.cxd5 exf4 13.dxc6 bxc6 14.exf4
Se4 15.0-0 Sxc3 16.bxc3 Txf4 17.Db3+ Kh8
18.Db7 Taf8



Det är först här som vi avviker från partiet

Tal-Mikenas, Leningrad 1962. Där spelades 18. - Tff8, men även det partiet slutade remi. Mikenas kom dock under press. Genom torn-dubbleringen får svart lite tryck mot f2, något som han har glädje av i partifortsättningen.

19.Dxe7

Bönderna på c-linjen är dömda att falla en efter en. Om vit börjar direkt med 19.Dxc6 så finns det en risk att han aldrig får e7-bonden, t ex 19. - T4f5 20.Lf3 Tc5 21.De6 Lf6 osv.

19. - T4f7 20.De3 Tf5 21.Lf3 Te5 22.Dd3

På 22.Dd4? spelar svart inte 22. - Txc5 23.Db4 utan 22. - Txf3! med poängen 23.gxf3 Tg5+.

22. - Txc5 23.Tc2 Txc3 24.Txc3 Dxc3 25.Dxc3
Lxc3 26.Lxc6 Td8

Vits merbonde är dessvärre inte mycket värd. Svarts torn blir aktivt på andra raden och det kan inte exempelvis inte 27.Tc1 ändra på. Svart svarar bara med 27. - Td2 och medan han njuter av vits svaghet på första raden kan han planera för Ld4.

27.a4 Td2 28.Lf3 Ld4 29.g3 Ta2 30.Ld1 Kg7
31.Kg2 Kf6 32.h4 remi

Bonden på f2 är en kronisk svaghet.

I nästa års första nummer av Korrschack skriver Niclas Hjelm om sin OS-insats vid bord 4.

Inbjudan till Korr-SM 2001

SM-listan

Direktkvalificerade spelare
SM 99 **Conny Persson**
SM 97 **Rune Degerhammar**
SM 96 **Niclas Hjelm** (även LSM 98)
Cup 95 **Bengt Andersson**
M:205 **Bengt-Olov Linder**
M:203 **Gunnar Carlberg**
M:202 **Kristian Eriksson**
M:201 **Stefan Andéer**
M:200 **Bengt Albonius**

Övriga (i angiven turordning)

1. **Åke Oskarsson** (SM 99:2)
2. **Erik Malmstig** (SM 97:2)
3. SM 99:3
4. **Björn Johnson** (SM 97:3)
5. SM 99:4
6. **Krister Johansson** (SM 97:4)
7. SM 99:5
8. **Olof Ejermo** (SM 97:5)
9. SM 99:6
10. **Lennart Rydholm** (SM 97:6)
11. SM 99:7
12. **Per Söderberg** (LSM 98 dl bl:2)
13. **Christian Hansson** (M:203 4/p)

SSKK har nöjet att inbjuda till korr-SM enligt det nya systemet med start vartannat år. SM-gruppen ska bestå av 11-15 spelare, som tas ut bland de anmälda enligt följande system:

a) Direkt kvalificerade för en start i SM-gruppen är:

- segrarna i de M-grupper som har startats högst fem år (dvs 1996 och senare) före aktuell SM-grupp;
- senaste segraren i svensk cupfinal;
- senaste segraren bord I i lag-SM division 1.

b) Direkt kvalificerade är också de tre senaste årens SM-vinnare (SM 1996, SM 1997, SM 1999).

c) SSKK kan nominera 1-2 spelare med internationella korrmeriter eller goda närschackmeriter;

d) Övriga deltagare tas från en speciell SM-lista - se vidstående spalt.

Dragförmedling kan ske per e-post mellan spelare som så önskar.

Startavgiften är 300 kr. Anmälan sker genom inbetalning av avgiften till SSKKs postgirokonto 520 52-8. På talongen ska **namn, adress och personnummer** anges. SSKK-medlemskap 2001 (avvakta avisering) är obligatoriskt.

Priser (vid 15 deltagare):

- 1:a pris: 3000 kr + diplom
- 2:a pris: 2000 kr + diplom
- 3:e pris: 1000 kr + diplom

Sista anmälningsdag: 31 januari 2001

Beräknad start: mars 2001